ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 25. októbra 2011 *

Vo veci T-348/08,

Aragonesas Industrias y Energía, SAU, so sídlom v Barcelone (Španielsko), v zastúpení: I. S. Forrester, QC, a K. Struckmann, P. Lindfelt a J. Garcia-Nieto Esteva, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: A. Biolan, J. Bourke a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je v prvom rade návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2008) 2626 v konečnom znení z 11. júna 2008 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/38.695 – Chlorečnan sodný) v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie týka spoločnosti Aragonesas Industrias

* Jazyk konania: angličtina.

y Energía, a subsidiárne návrh na zrušenie alebo podstatné zníženie pokuty, ktorá bola tejto spoločnosti uložená v uvedenom rozhodnutí,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. septembra 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Aragonesas Industrias y Energía, SAU, je spoločnosťou podľa španielskeho práva. Bola založená v roku 1992 a v tomto období bola súčasťou sektora chemických výrobkov skupiny Uralita, ktorá zastrešovala činnosť týkajúcu sa chlorečnanu

sodného a bola zaradená pod správu spoločnosti Uralita, SA (ďalej len „Uralita“). Až do roku 1994 vlastnila Uralita 100 % majetku žalobkyne. V decembri 1994 Uralita zriadila holdingovú spoločnosť nazvanú Energia e Industrias Aragonesas EIA, SA (ďalej len „EIA“), na ktorú bola prevedená všetka činnosť týkajúca sa chemických výrobkov. Žalobkyňa sa tým stala dcérskou spoločnosťou v 100 %-nom vlastníctve spoločnosti EIA. Uralita pôvodne vlastnila 98,84 % majetku EIA, od 1. januára 1995 do 31. decembra 2000 sa táto účasť spoločnosti Uralita na majetku spoločnosti EIA pohybovala medzi 49,44 % a 50,71 %.

2 Chlorečnan sodný je silné oxidačné činidlo, ktoré sa získava prostredníctvom elektrolýzy vodného roztoku chloridu sodného v elektrolytických článkoch bez diafragmy. Chlorečnan sodný sa môže vyrábať buď v kryštalickej forme, alebo vo forme zmesi. Používa sa predovšetkým na výrobu oxidu chloričitého používaného v drevospracujúcom priemysle na bielenie buničiny. Ďalej sa využíva, ale v podstatne menšej miere, pri čistení pitnej vody, bielení textilu, v herbicídoch a pri rafinácii uránu [odôvodnenie č. 2 rozhodnutia Komisie K(2008) 2626 v konečnom znení z 11. júna 2008 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Vec COMP/38.695 – Chlorečnan sodný) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“)].

3 Dňa 28. marca 2003 zástupcovia spoločnosti EKA Chemicals AB (ďalej len „EKA“) so sídlom vo Švédsku podali žiadosť o oslobodenie od pokút alebo o ich zníženie na základe Oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o spolupráci“), táto žiadosť sa týkala existencie kartelu v odvetví chlorečnanu sodného. Na podporu svojej žiadosti spoločnosť EKA predložila listinné dôkazy a jej splnomocnení zástupcovia poskytli ústne vyhlásenia 31. marca 2003 (ďalej len „vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2003“).

4 Dňa 30. septembra 2003 Komisia Európskych spoločenstiev prijala rozhodnutie, ktorým spoločnosti EKA udelila podmienečné oslobodenie od pokuty v súlade s bodom 15 oznámenia o spolupráci.

5 Dňa 10. septembra 2004 Komisia v súlade s článkom 18 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) zaslala žiadosti o informácie spoločnosti Finnish Chemicals Oy (ďalej len „FC“) so sídlom vo Fínsku, spoločnosti Arkema France SA so sídlom vo Francúzsko, ktorá bola v napadnutom rozhodnutí uvedená pod názvom „Atochem“ (ďalej len „Arkema France“), a napokon žalobkyni.

6 Dňa 24. septembra 2004 bol pán L., zamestnanec spoločnosti Arkema France [ďalej len „pán L. (Arkema France)“], vypočutý Komisiou (ďalej len „vyhlásenia spoločnosti Arkema France“).

7 Dňa 18. októbra 2004 spoločnosť Arkema France vo svojej odpovedi na žiadosť Komisie o informácie predložila žiadosť o oslobodenie od pokút alebo o ich zníženie na základe oznámenia o spolupráci.

8 Dňa 29. októbra 2004 spoločnosť FC na zasadnutí v priestoroch Komisie predložila Komisii žiadosť o zníženie pokút na základe oznámenia o spolupráci a Komisii ústne poskytla informácie týkajúce sa vyšetrovania vzhľadom na chlorečnan sodný. Listom z 2. novembra 2004 spoločnosť FC potvrdila svoju žiadosť o zníženie pokút a súčasne predložila listinné dôkazy týkajúce sa jej účasti na porušení uvádzanom Komisiou.

9 Dňa 4. novembra 2004 sa uskutočnilo stretnutie Komisie a zástupcov spoločnosti EKA. Dňa 11. novembra 2004 spoločnosť EKA predložila Komisii doplňujúce informácie vzhľadom na posledný vývoj trhu s chlorečnanom sodným.

10 V dňoch 3 a 9. decembra 2004 žalobkyňa odpovedala na žiadosti Komisie o informácie z 10. septembra 2004.

11 Dňa 6. júla 2006 spoločnosť EKA poskytla Komisii nové ústne vyhlásenie, po ktorom 19. a 20. júla 2006 nasledovali stretnutia s dvoma jej zamestnancami. Dňa 29. augusta 2006 spoločnosť EKA na stretnutí v priestoroch Komisie poskytla nové ústne vyhlásenia (ďalej len s „vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2006“).

12 V období od 13. novembra 2006 do 11. apríla 2008 Komisia v súlade s článkom 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 zaslala žiadosti o informácie viacerým spoločnostiam, konkrétne 13. novembra 2006, 8. februára a 12. marca 2007 a 11. apríla 2008 žalobkyni.

13 Dňa 27. júla 2007 Komisia prijala oznámenie o výhradách, ktorého adresátmi boli najmä spoločnosti EKA, FC, Arkema France, žalobkyňa a spoločnosť Uralita.

14 Žalobkyňa v stanovenej lehote Komisii oznámila svoje pripomienky k oznámeniu o výhradách. Žalobkyňa mala prístup jednak k spisu Komisie na DVD nosiči, ktorý jej bol doručený Komisiou a obsahoval verejne prístupné dokumenty, a jednak k prepisu ústnych vyhlásení žiadateľov odvolávajúcich sa na oznámenie o spolupráci, ktoré Komisia získala počas vyšetrovacieho konania.

15 Dňa 20. novembra 2007 viaceré dotknuté spoločnosti, medzi nimi aj Uralita, avšak nie žalobkyňa, využili svoje právo byť ústne vypočutý Komisiou.

16 Dňa 11. júna 2008 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie a 16. júna 2008 ho doručila žalobkyni.

17 V odôvodnení č. 69 napadnutého rozhodnutia Komisia v podstate uvádza, že spoločnosti EKA, FC, Arkema France a žalobkyňa sa zúčastnili na stretnutiach a mali vzájomné kontakty s cieľom rozdeliť si trhy tým, že si pridelia objemy predaja a stanovia ceny chlorečnanu sodného na trhu Európskeho hospodárskeho priestoru (ďalej len „EHP“). Komisia v tomto ohľade zostavila zoznam 72 protisúťažných kontaktov, ktoré sa uskutočnili buď vo forme stretnutí alebo telefonických rozhovorov (ďalej len „72 protisúťažných kontaktov“). Tento zoznam možno nájsť v prílohe I napadnutého rozhodnutia. Okrem toho, v prílohe II napadnutého rozhodnutia sa nachádza zoznam osôb uvedených v tomto rozhodnutí. Medzi citovanými menami sú uvedené napríklad páni S. a W., zamestnanci spoločnosti EKA [ďalej len „pán S. (EKA)“ a „pán W. (EKA)“], páni A. a S. [ďalej len „pán S. (FC)“], zamestnanci spoločnosti FC, pán L. (Arkema France) a pán A., zamestnanec žalobkyne [ďalej len „pán A. (Aragonesas)“]. V tom istom odôvodnení č. 69 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza, že dané protisúťažné postupy sa uskutočňovali od 21. septembra 1994, pokiaľ ide o spoločnosti EKA a FC, od 17. mája 1995, pokiaľ ide o spoločnosť Arkema France, a pokiaľ ide o žalobkyňu, od 16. decembra 1996. Pokiaľ ide o spoločnosti EKA, FC, Arkema France a žalobkyňu, trvali minimálne do 9. februára 2000.

18 V odôvodneniach č. 70 a 71 napadnutého rozhodnutia Komisia spresnila, že rešpektovanie rozhodnutí prijatých v rámci kartelu bolo overované najmä na bilaterálnych stretnutiach a v telefonických rozhovoroch, počas ktorých si účastníci vymieňali citlivé obchodné informácie o rokovaniach s klientmi, a to najmä o predaných množstvách a uplatňovaných cenách. Dodala, že účastníci kartelu uplatňovali stratégiu

stabilizácie trhu chlorečnanu sodného, ktorej konečným cieľom bolo rozdeliť si predajné množstvá výrobku, koordinovať politiku určenia cien voči klientom, a tým optimalizovať svoje podiely na zisku.

19 Okrem toho v odôvodneniach č. 73 až 78 napadnutého rozhodnutia Komisia zhruba načrtla základné zásady a fungovanie kartelu. V tomto zmysle uviedla početné kontakty medzi hlavnými výrobcami chlorečnanu sodného, ktorých základným cieľom bolo rokovanie medzi nimi na účely rozdelenia ich objemov predaja na dotknutých geografických trhoch a určenia cieľových cien v zmluvách uzavretých s ich klientmi. Podľa Komisie výmena citlivých obchodných informácií predstavovala dôležitý aspekt tajne dohodnutého správania, pretože účastníci mohli následne predvídať správanie ich konkurentov na trhu. Pokiaľ ide o fungovanie kartelu, Komisia potvrdzuje, že výrobcovia chlorečnanu sodného udržiavali časté kontakty vo forme bilaterálnych alebo multilaterálnych stretnutí a telefonických rozhovorov bez toho, aby mali vopred určený postup. Spresňuje však, že na úrovni vyšších riadiacich pracovníkov sa rozhovory uskutočňovali v rámci multilaterálnych stretnutí, často na okraji stretnutí pracovnej skupiny pre chlorečnan sodný v Európskej rade pre chemický priemysel (ďalej len „CEFIC“). Napokon, podľa Komisie, pokiaľ ide o kalendár rokovaní, kontakty medzi konkurentmi sa väčšinou zintenzívnili ku koncu roka (od októbra do decembra), pričom toto obdobie zodpovedá každoročnému prerokovávaniu zmlúv medzi výrobcami chlorečnanu sodného a ich klientmi na budúci rok. Komisia však uvádza, že v období, ktoré je predmetom vyšetrovania, rokovania často pokračovali aj začiatkom nasledujúceho roka, najmä v mesiacoch január a február.

20 Pokiaľ ide o protiprávne správanie žalobkyne, z odôvodnení č. 350 a 356 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na účely posúdenia jej účasti na protiprávnych dohodách sa Komisia opierala jednak o žiadosti o odpustenie alebo zníženie pokút, jednak

o aktuálne dokumenty, ktoré podľa Komisie preukazujú, že žalobkyňa diskutovala s ostatnými účastníkmi kartelu, a napokon, o priznanie žalobkyne, pokiaľ ide o jej účasť na protiprávnom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo 28. januára 1998 v Bruseli v rámci oficiálneho stretnutia CEFIC (ďalej len „protiprávne stretnutie z 28. januára 1998“).

21 Pokiaľ ide konkrétne o aktuálne dôkazy o porušení, Komisia v odôvodneniach č. 349 a 350 napadnutého rozhodnutia tvrdí nasledujúce:

„349 Poznámky [pána S. (FC)] trikrát odkazujú na telefonický rozhovor so žalobkyňou. Najskôr, 16. decembra 1996 [pán S. (FC)] v rozhovore s [pánom S. (EKA)] potvrdil, že [spoločnosť FC] súhlasí s cenami dohodnutými pre Španielsko a Portugalsko, pričom uviedol rozhovory so [žalobkyňou]: ‚[DÔVERNÉ] [1]‘ (úvodzovky doplnené, pozri odôvodnenie č. 130). Tvrdenie ‚[DÔVERNÉ]‘ preukazuje, že [pán S. (FC)] sa už predtým so [žalobkyňou] osobne zhováral o cenách, a to v rámci dohôd medzi účastníkmi kartelu. Ďalej, poznámky [pána S. (FC)] poukazujú na telefonický rozhovor s [pánom S. (EKA)]: ‚[DÔVERNÉ]‘ (úvodzovky doplnené, pozri odôvodnenie č. 219). Toto tvrdenie dokazuje, že spoločnosť Arkema France priamo diskutovala o cenách so [žalobkyňou], čo, ako už bolo uvedené, je súčasťou všeobecnej koordinácie cien. Napokon, v poznámkach [pána S. (FC)] vzhľadom na telefonický rozhovor z 9. decembra 1999 sa uvádza: ‚[DÔVERNÉ]‘ (úvodzovky doplnené, pozri odôvodnenie č. 258). Z tohto tvrdenia vyplýva, že [pán S. (FC)] vo svojich poznámkach uviedol, čo mu [pán L. (Arkema France)] povedal v telefonickom rozhovore, alebo že mu on oznámil svoj rozhovor so [žalobkyňou]. Skutočnosť, [že žalobkyňa] diskutovala skôr s jedným ako s druhým nie je rozhodujúca, keďže z obsahu poznámok vyplýva, že sporná diskusia bola protiprávna.

1 – Skryté dôverné údaje

350 Tieto poznámky jasne dokazujú priame telefonické kontakty so [žalobkyňou] a zjavne z nich vyplýva, že žalobkyňa sa priamo zúčastnila všeobecných dohôd o cenách. Okrem toho [žalobkyňa] potvrdila, že sa zúčastnila na [protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998], na ktorom konkurenti viedli protiprávne diskusie (pozri odôvodnenia č. 182 a 184). Komisia teda na základe ústnych vyhlásení, ktoré v predmetnej veci získala, a aktuálnych dôkazov o skutočnostiach, ktoré jasne poukazujú na protisúťažné správanie žalobkyne, dospela k záveru, [že žalobkyňa] sa zúčastnila porušenia ako celku. Za týchto podmienok je úlohou [žalobkyne], aby predložila dôkazy o tom, v čom je jej konanie v súlade so súťažným správaním."

22 V odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla:

„v ostatných prípadoch, kde sa v [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu], Komisia akceptuje tvrdenie spoločnosti, podľa ktorého môžu informácie pochádzať skôr od tretích osôb než od nej samotnej. Spis Komisie neobsahuje dostatok dôkazov, ktoré by s určitosťou umožňovali preukázať, že sporné informácie pochádzali priamo od žalobkyne. Bude to zohľadnené, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia, ku ktorej sa [žalobkyňa] musí vyjadriť."

23 Pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia a najmä dátumy začiatku a konca účasti žalobkyne na porušení, Komisia v odôvodneniach č. 487 až 489 napadnutého rozhodnutia podala nasledujúce vysvetlenie a závery:

„487 Spoločnosti EKA a [FC] sa zúčastňovali na protisúťažných dohodách od… a [žalobkyňa] najneskôr od 16. decembra 1996 (pozri odôvodnenie č. 130). …

488 Pokiaľ ide o ukončenie porušenia, podľa údajov známych Komisii sa posledné protisúťažné stretnutie – na ktorom sa zúčastnili spoločnosti EKA, Atochem a [žalobkyňa] – sa konalo 9. februára 2000. Na tomto stretnutí sa spoločnosť EKA otvorene dištancovala od kartelu a oznámila svoje odmietnutie zúčastňovať sa na akejkoľvek ďalšej diskusii s konkurentmi. Jednej z účastníkov na tomto stretnutí jasne vyjadril svoje želanie viac sa nezúčastňovať na karteli a podľa údajov známych Komisii ide o posledný kontakt medzi výrobcami chlorečnanu sodného, ktorý možno zohľadniť (pozri tiež odôvodnenie č. 283). Hoci sa spoločnosti EKA, Atochem a [žalobkyňa] priamo zúčastnili na stretnutí z 9. februára 2000, žiadny údaj zo spisu Komisie nenaznačuje, že [spoločnosť FC] sa otvorene dištancovala od kartelu pred týmto dátumom (okrem toho žiadny z účastníkov neuvádza takéto prijatie stanoviska). V dôsledku toho Komisia považuje 9. február 2000 za dátum ukončenia kartelu pre všetky dotknuté podniky, a to spoločnosti EKA, [FC], Atochem a [žalobkyňu].

489 Z toho vyplýva, že celkové trvanie porušenia, ako je opísané v… [napadnutom] rozhodnutí, predstavuje pre [žalobkyňu] a spoločnosť Uralita… 3 roky a 1 mesiac."

24 V odôvodneniach č. 444 a 455 až 468 napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnieva jednak, že spoločnosť Uralita mala rozhodujúci vplyv na strategickú orientáciu a celkovú obchodnú politiku žalobkyne, a jednak, že po tom, ako spoločnosť Uralita prevzala kontrolu nad spoločnosťou EIA, zodpovednosť spoločnosti EIA, ako jediného akcionára žalobkyne, za porušenie, prešla na spoločnosť Uralita. Preto v odôvodneniach č. 469 a 487 až 489 napadnutého rozhodnutia Komisia považuje [žalobkyňu] a spoločnosť Uralita za solidárne zodpovedné za porušenie, ktorého sa žalobkyňa dopustila v období od 16. decembra 1996 do 9. februára 2000 (ďalej len „dotknuté porušenie"), teda v celkovej dĺžke tri roky a jeden mesiac.

25 Pokiaľ ide o stanovenie výšky ukladaných pokút, z odôvodnenia č. 498 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia vychádzala z usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003(Ú. v. EÚ C 210, 2006,

s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“). Okrem toho v prejednávanej veci z odôvodnenia č. 509 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia na účely stanovenia hodnoty predaja zohľadnila predaj chlorečnanu sodného uskutočnený každým podnikom v EHP v obchodnom roku, ktorý zodpovedá poslednému ukončenému roku porušovania práv a ktorý sa skončil 31. decembra 1999.

26 Pokiaľ ide o určenie základnej výšky pokuty, z odôvodnení č. 509 až 524 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia konštatovala po prvé, čo sa týka závažnosti dotknutého porušenia, jednak, že toto porušenie bolo mimoriadne závažné v rozsahu, v akom spočívalo v dohodách z oblasti rozdelenia trhov a určenia cien (odôvodnenie č. 512 napadnutého rozhodnutia), jednak, že celkový podiel na trhu podnikov zúčastnených na tomto porušení predstavoval v roku 1999 až 90 % EHP (odôvodnenie č. 513 napadnutého rozhodnutia), okrem toho, že toto porušenie vyvolalo účinky na značnej časti územia EHP (odôvodnenie č. 514 napadnutého rozhodnutia), a napokon, že dohody, hoci nie vždy viedli k očakávaným výsledkom, zvyčajne boli vykonané (odôvodnenie č. 515 napadnutého rozhodnutia). V dôsledku toho Komisia stanovila podiel každého zúčastneného podniku na hodnote predaja, ktorý slúžil na stanovenie základnej výšky, na 19 %.

27 Po druhé, Komisia na základe ustanovení bodu 24 usmernení z roku 2006 stanovila násobný koeficient pre dĺžku trvania porušenia na 3,5.

28 Po tretie, v odôvodnení č. 523 napadnutého rozhodnutia sa Komisia na základe ustanovení bodu 25 usmernení z roku 2006 a na účely odradenia dotknutých podnikov od účasti na horizontálnych dohodách určujúcich ceny podobných dohodám, ktoré sú

predmetom napadnutého rozhodnutia, rozhodla zvýšiť základnú výšku pokuty o dodatočnú výšku stanovenú, vzhľadom na skutočnosti skúmané v odôvodneniach č. 512 až 515 napadnutého rozhodnutia, na 19 %.

29 Komisia v článku 1 písm. g) a h) napadnutého rozhodnutia vyvodzuje záver, že žalobkyňa a spoločnosť Uralita porušili článok 81 ES a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa v období od 16. decembra 1996 do 9. februára 2000 zúčastňovali na celom rade dohôd a zosúladených postupov s cieľom rozdeliť si objemy predaja, stanoviť ceny, vymieňať si citlivé obchodné informácie týkajúce sa cien a objemov predaja a monitorovať uskutočňovanie protisúťažných dohôd na trhu s chlorečnanom sodným v EHP.

30 V článku 2 písm. f) napadnutého rozhodnutia Komisia zaviazala žalobkyňu a spoločnosť Uralita spoločne a nerozdielne na zaplatenie pokuty vo výške 9 900 000 eur.

31 V článku 3 napadnutého rozhodnutia Komisia nariadila podnikom uvedeným v článku 1 napadnutého rozhodnutia jednak ukončiť, ak tak už neurobili, konštatované porušovanie, a jednak zdržať sa opakovania akejkoľvek činnosti alebo konania uvedeného v článku 1 napadnutého rozhodnutia a akejkoľvek činnosti alebo konania, ktoré by mali rovnaký alebo podobný účel alebo účinok.

32 Článok 4 napadnutého rozhodnutia vymenúva adresátov napadnutého rozhodnutia, ku ktorým patrí aj žalobkyňa.

Konanie a návrhy účastníkov konania

33 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. augusta 2008 žalobkyňa podala predmetnú žalobu.

34 Na základe správy sudkyne spravodajkyne Všeobecný súd (druhá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Všeobecný súd tiež položil určité otázky účastníkom konania a požiadal Komisiu o predloženie určitých dokumentov. Účastníci konania na uvedené otázky a žiadosti odpovedali v stanovených lehotách.

35 Listom z 3. septembra 2010 Komisia predložila pripomienky k správe z pojednávania vo veci T-348/08.

36 Na pojednávaní Všeobecný súd účastníkom konania odovzdal kópiu strán 1159 a 1160 spisu Komisie. Účastníci konania potvrdili, že okrem rukou písaného dodatku, ktorým Všeobecný súd doplnil číslovanie zarážok na týchto dvoch stranách, uvedená kópia presne zodpovedá originálu týchto dvoch strán nachádzajúcemu sa v spise Komisie.

37 Ústna časť konania sa skončila 10. septembra 2010.

38 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— v prvom rade zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týka,

— subsidiárne, zmenil články 1 a 2 napadnutého rozhodnutia tým, že zruší alebo podstatne zníži pokutu, ktorá jej bola uložená,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

39 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

A — *O návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia*

40 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom a skutkovom posúdení spočívajúcom v tom, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že žalobkyňa sa zúčastnila na dotknutom porušení. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom a skutkovom posúdení, ktorého sa Komisia dopustila pri stanovení výšky pokuty uloženej žalobkyni.

1. *O prvom dôvode založenom na nesprávnom právnom a skutkovom posúdení spočívajúcom v tom, že Komisia stanovila účasť žalobkyne na porušení v období od 16. decembra 1996 do 9. februára 2000*

41 Vo svojom prvom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že dôkazy, ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí z právneho hľadiska nedostatočne nepreukazujú, že sa zúčastnila na dotknutom porušení. Tento prvý dôvod je rozdelený na dve časti. Po prvé, Komisia nepreukázala, že žalobkyňa sa priamo zúčastnila dotknutého porušenia v období od 16. decembra 1996 do 9. februára 2000, a po druhé, že sa zúčastnila na jedinom a trvalom porušení pokrývajúcom celé územie EHP.

a) Tvrdenia účastníkov konania

42 Podľa žalobkyne súbor nepriamych dôkazov, ktoré uvádza Komisia s cieľom pripísať žalobkyni dotknuté porušenie, pozostáva z nasledujúcich troch typov dôkazov. Prvý spočíva v skutočnosti, že žalobkyňa uznala, že sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 so spoločnosťami EKA, FC a Arkema France. Druhý podľa nej vychádza z rukou písaných poznámok pána S. (FC) [ďalej len „poznámky pána S. (FC)"]. Tretí dôkaz sa zakladá na vyhláseniach spoločnosti EKA z roku 2003 a z roku 2006. Žiadny z týchto troch dôkazov, či už posudzovaný individuálne alebo spoločne s ostatnými, nepreukazuje bez toho, aby pretrvávali odôvodnené pochybnosti, že žalobkyňa sa zúčastnila protiprávneho kartelu.

43 Po prvé, pokiaľ ide o protiprávne stretnutie z 28. januára 1998, žalobkyňa nepopiera, že sa na ňom zúčastnila. Podľa nej išlo o výlučne neformálne stretnutie v priestoroch hotela. Pripomína však, ako vyplýva z poznámok pána S. (FC), ktoré sú uvedené na strane 1159 spisu Komisie, že vodcovia kartelu požiadali zamestnanca žalobkyne, aby

odišiel krátko po tom, ako sa skupina zišla. Žalobkyňa preto tvrdí, že skutočnosť, že sa čiastočne zúčastnila na jedinom stretnutí zo 72 protisúťažných kontaktov, ktoré Komisia zistila medzi členmi kartelu, neumožňuje Komisii, aby jej pripísala účasť na veľmi komplexných dohodách medzi ostatnými adresátmi napadnutého rozhodnutia, ktoré sa konali opakovane.

44 Po druhé, vzhľadom na aktuálne dôkazy o porušení, vyplývajúce z poznámok pána S. (FC), tieto podľa nej pozostávajú len z troch nepriamych odkazov na žalobkyňu uvedených v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia. Na jednej strane totiž, tak z uvedeného odôvodnenia, ako aj z odôvodnenia č. 352 daného rozhodnutia vyplýva, že tieto tri odkazy vyplývajúce z poznámok pána S. (FC) predstavovali jediné aktuálne skutkové dôkazy, ktoré poukazovali na vinu žalobkyne. Na druhej strane, zo znenia odôvodnenia č. 352 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že samotná Komisia sa domnievala, že nie je možné s určitosťou preukázať, že ostatné informácie vyplývajúce z poznámok pána S. (FC) týkajúce sa žalobkyne pochádzali priamo od nej.

45 Žalobkyňa dodáva, že ostatné vyhlásenia uvedené v žiadostiach o zohľadnenie oznámenia o spolupráci, ktoré sa Komisia vo svojich písomnostiach snaží uprednostniť pred tromi odkazmi uvedenými v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, možno vykladať odlišne od výkladu navrhnutého Komisiou a neumožňujú vyvodiť záver, že žalobkyňa sa zúčastnila na jedinom a trvalom porušení. Napokon, Komisia sa takisto opiera o ostatné dôkazy, ktoré jednak neboli uvedené v napadnutom rozhodnutí a jednak nepreukazujú žiadne zavinenie žalobkyne, čo vysvetľuje, prečo neboli spomenuté v predmetnom rozhodnutí. Presnejšie, žalobkyňa tvrdí, že Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza, že rozhodnutie sa zakladá nielen na troch odkazoch uvedených v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, ale aj na iných odkazoch, ktoré sa jej týkajú, získaných z poznámok pána S. (FC). Podľa žalobkyne z toho možno vyvodzovať, že každý odkaz na ňu treba vykladať ako priame tvrdenie proti nej. Hoci sa Komisia na účely preukázania viny žalobkyne odvoláva na „jasné znenie

[napadnutého] rozhodnutia“, pokiaľ ide o tieto ostatné odkazy vyplývajúce z poznámok pána S. (FC), žalobkyňa naopak zastáva názor, že tieto odkazy buď predstavujú dôkazy o jej nevine alebo nepreukazujú, že sa zúčastnila na dotknutom porušení.

46 Žalobkyňa sa napokon v rozpore s tým, čo vyplýva z odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia, v ktorom je v rozsahu, v akom ostatné informácie získané z poznámok pána S. (FC) môžu skôr pochádzať od tretích osôb ako od žalobkyne, uvedené, že „to bude zohľadnené, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia, ku ktorej sa [žalobkyňa] musí vyjadriť“, domnieva, že Komisia nezmenila svoj výpočet dĺžky trvania účasti žalobkyne na dotknutom porušení v porovnaní s dĺžkou trvania, ktorá bola uvedená v oznámení o výhradách. Z toho vyvodzuje záver, že dĺžka trvania uvedená v napadnutom rozhodnutí nie je správnym vyjadrením rozsahu jej údajnej účasti na dotknutom porušení a Komisia nepristúpila k žiadnym úpravám ani ústupkom, aby dĺžka trvania odrážala citlivú povahu dôkazov.

47 Pokiaľ ide o prvý odkaz na žalobkyňu uvedený v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, podľa žalobkyne ide o odkaz na telefonický rozhovor zo 16. decembra 1996 medzi pánmi S. (FC) a S. (EKA), počas ktorého pán S. (FC) spomenul svoj rozhovor so žalobkyňou týkajúci sa cien v Španielsku. Žalobkyňa tvrdí, že tento prvý odkaz nepreukazuje bez toho, aby v tejto otázke pretrvávali oprávnené pochybnosti, že sa zúčastnila na karteli. Na jednej strane totiž dotknutý zamestnanec poprel, že bol v kontakte s pánom S. (FC) mimo oficiálnych valných zhromaždení CEFIC. Na druhej strane tento odkaz uvádza len obsah rozhovoru so spoločnosťou EKA vzhľadom na žalobkyňu. Napokon, z ostatných dôkazov nevyplýva, že žalobkyňa sa zúčastnila na dohode o cenách v období rokovania, ktoré predchádzalo podpísaniu zmlúv o chlorečnane sodnom na prvý trimester 1997. Ak by sa žalobkyňa v tomto období zúčastňovala na karteli, poznámky pána S. (FC) by sa na ňu odvolávali častejšie a spôsobom, ktorý by nebol len nepriamy.

48 Druhý odkaz na žalobkyňu sa odvoláva na telefonický rozhovor, ktorý sa uskutočnil 4. decembra 1998 medzi pánmi S. (FC) a S. (EKA), počas ktorého pán S. (AKA) spomenul svoje stretnutie so spoločnosťou Arkema France o cenách v Portugalsku. Z tejto konverzácie vyplýva, že spoločnosť Arkema France pánovi S. (EKA) oznámila, že sa obrátila na zamestnanca žalobkyne. Žalobkyňa sa domnieva, že z tohto výňatku nevyplýva, že sa zúčastnila na karteli, a naopak možno z neho skôr odvodiť, že žalobkyňa bola požiadaná, aby neznižovala ceny. Žalobkyňa navyše poukazuje na to, že žiadosť spoločnosti Arkema France o zohľadnenie oznámenia o spolupráci [zostavená počas vypočutia pána L. (Arkema France) 24. septembra 2004] neobsahuje žiadnu zmienku o žalobkyni vzhľadom na diskusie, ktoré sa uskutočnili v období od polovice roka 1998 do mája 2000. Okrem toho tento výňatok obsahuje vyhlásenie spoločnosti Arkema France, ktorá bola priamym konkurentom spoločnosti FC. Žalobkyňa sa preto nazdáva, že vzhľadom na to, že spoločnosť Arkema France diskutovala s pánom S. (EKA), mohla mať ako tvrdý konkurent spoločnosti FC záujem na tom, aby túto spoločnosť presvedčila o tom, že sa cena nezníži a spoločnosť FC má rešpektovať cenovú hladinu z predchádzajúceho roka. Žalobkyňa napokon tvrdí, že v priebehu roka 1998 znížila svoje predajné ceny chlorečnanu sodného v Portugalsku. Preto druhý odkaz nielenže nepreukazuje, že žalobkyňa sa zúčastnila na diskusiách v danom období, ale navyše predstavuje dôkaz preukazujúci jej nevinu, keďže z neho vyplýva, že žalobkyňa nezosúladila svoje konanie s konaním členov kartelu.

49 Tretí odkaz na žalobkyňu sa týka telefonického rozhovoru z 9. decembra 1999 medzi pánmi S. (FC) a L. (Arkema France), počas ktorého jeden z účastníkov rozhovoru uviedol, že sa zhováral so žalobkyňou. Žalobkyňa však tvrdí, že samotná skutočnosť, že sa s ňou niekto zhováral ešte neznamená, že sa správala protiprávne. Ak žalobkyňu považujeme za podnik, ktorý odmietal spolupracovať, je možné, že ostatní členovia kartelu sa potrebovali s ňou zhovárať s cieľom presvedčiť ju, aby „sa prispôsobila“. Okrem toho žalobkyňa znovu pripomína, že tomuto tretiemu odkazu odporujú vyhlásenia získané počas vypočutia pána L. (Arkema France), v ktorých sa už neuvádza žalobkyňa ako účastníčka kartelu v období od polovice roka 1998 do mája 2000.

50 Po tretie, pokiaľ ide o vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2003 a z roku 2006, žalobkyňa pripomína, že podľa Komisie tieto vyhlásenia vysvetľujú „účasť žalobkyne pre španielskych, francúzskych a portugalských klientov“. Spoločnosti FC a Arkema France však neuviedli žiadne obvinenie tohto druhu.

51 V prvom rade, pokiaľ ide o vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2003, vyplýva z nich, že hlavnými účastníkmi kartelu boli spoločnosti EKA, FC a Arkema France. Žalobkyňa sa na dohodách zúčastnila v menšej miere. Okrem toho Komisia v odôvodnení č. 358 napadnutého rozhodnutia a v poznámke pod čiarou č. 391, ktorá sa naň vzťahovala, sa odvolávala výlučne na vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2003. Žalobkyňa v tomto ohľade uvádza a objasňuje tri pasáže vyhlásení, ktoré sa týkajú Španielska, Francúzska a Portugalska. Tieto tri časti podľa nej predstavujú hlavné referenčné údaje vyhlásenia spoločnosti EKA, ktoré vysvetľujú tvrdenie spoločnosti EKA, podľa ktorého sa žalobkyňa zúčastnila na karteli vzhľadom na svoje postavenie a záujmy na trhu pre španielskych, francúzskych a portugalských klientov.

52 Pokiaľ ide o prvú časť, ktorá sa týka Španielska, podľa žalobkyne z nej vyplýva, že spoločnosť EKA konkrétne vyhlásila, že „[DÔVERNÉ]“, a že spoločnosť EKA „vždy dohliadala na to, aby príliš nezvýšila svoju účasť na trhu v Španielsku“. V tomto ohľade žalobkyňa tvrdí, že ak mala stratiť podiel na trhu v Španielsku, je prirodzené, že sa snažila nájsť klientov na susedných trhoch, ako sú Francúzsko a Portugalsko. Išlo tu o obvyklé správanie na konkurenčnom trhu. Oproti výkladu presadzovanému Komisiou teda existuje alternatívny výklad, a to výklad v súlade s obvyklým správaním na trhu.

53 Pokiaľ ide o druhú časť, ktorá sa týka Francúzska, podľa žalobkyne z nej vyplýva, že spoločnosť EKA konkrétne vyhlásila, že „[DÔVERNÉ]“ a „podiel na trhu pridelený [žalobkyni] vo Francúzsku bol zjavne stanovený v oddelenej dohode medzi spoločnosťou Arkema France a touto spoločnosťou“. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa opiera o toto vyhlásenie na účely toho, aby naznačila, že vo Francúzsku existovali bilaterálne dohody o objemoch medzi spoločnosťou Arkema France a výrobcami odlišnými od spoločnosti EKA. Preto žalobkyňa tvrdí, že toto vyhlásenie spoločnosti EKA spočíva len na nepodložených predpokladoch, keďže sa v ňom tvrdí, že žalobkyňa sa

zúčastnila na dohodách, na ktorých spoločnosť EKA nebola prítomná. Informácie obsiahnuté v tomto vyhlásení teda mohli byť získané len od tretích osôb, akou je aj spoločnosť Arkema France. Žalobkyňa však pripomína, že Arkema France vo svojej žiadosti o zohľadnenie oznámenia o spolupráci nespomína žiadnu odlišnú dohodu so žalobkyňou. Vyhlásenie tretej osoby uvádzajúce existenciu dohody, ktorá bola „zjavne" uzavretá inými výrobcami, nemôže viesť k presvedčeniu o existencii takejto dohody. Preto táto časť vyhlásenia spoločnosti EKA nie je dostatočne jasná, aby bolo možné na jej základe vyhlásiť, že žalobkyňa sa zúčastnila na spáchaní dotknutého porušenia.

54 Pokiaľ ide o tretiu časť, týkajúcu sa Portugalska, podľa žalobkyne z nej vyplýva, že spoločnosť EKA konkrétne vyhlásila, že „[DÔVERNÉ]". Žalobkyňa tvrdí, že nerozumie, v čom toto vyhlásenie mohlo predstavovať dôkaz proti nej, keďže vzhľadom na dohodu o objemoch sa v ňom uvádzajú len spoločnosti EKA, Arkema France a FC.

55 Ďalej, pokiaľ ide o vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2006, tieto boli podané na základe žiadosti Komisie. Žalobkyňa však tvrdí a toto tvrdenie obhajuje, napriek obranným tvrdeniam Komisie, že tieto vyhlásenia z roku 2006 napravujú určité pochybenia, alebo dokonca protirečia určitým tvrdeniam obsiahnutým v predchádzajúcich vyhláseniach spoločnosti EKA, konkrétne vyhláseniach z roku 2003. Spoločnosť EKA vo svojich vyhláseniach z roku 2006 uviedla, že žalobkyňa sa zúčastnila len na jednom, a nie na piatich stretnutiach. Okrem toho spoločnosť EKA už neuvádza, že žalobkyňa a spoločnosť Arkema France si v rámci inej dohody rozdelili svoje podiely na trhu vo Francúzsku. Navyše, žalobkyňa pripomína, pokiaľ ide o španielsky trh, že nové vyhlásenie spoločnosti EKA potvrdzuje jej názor, podľa ktorého sú správania uvádzané Komisiou úplne prirodzené. Rovnako tvrdenia spoločnosti EKA z roku 2006 už osobitne neodkazujú na žalobkyňu, pokiaľ ide o španielsky, portugalský a francúzsky trh. Žalobkyňa tvrdí, že hoci spoločnosť EKA vyhlásila, že žalobkyňa sa zúčastnila na dohodách, neposkytla v tejto veci žiadne špecifické údaje. Tvrdí totiž, že zatiaľ čo vyhlásenia spoločnosti EKA ju nepravdivo obviňujú z toho, že sa zúčastnila na piatich stretnutiach, Komisia ich rozvážne neuviedla v napadnutom rozhodnutí. Jediný

odkaz na jej názov by podľa žalobkyne predstavoval dôkaz jej neviny, keďže uviedla, že spoločnosti EKA a FC sa rozhodli nezvýšiť svoje ceny v prípade, ak by ich žalobkyňa a spoločnosti Arkema France a [DÔVERNÉ] nenasledovali.

56 Žalobkyňa z toho vyvodzuje záver, že vzhľadom na nezrovnalosti medzi vyhláseniami spoločnosti EKA z roku 2003 a z roku 2006 možno spochybniť ich presnosť a ich dôkaznú hodnotu. Preto sa o ne nemožno opierať, pokiaľ ide o pevné presvedčenie Všeobecného súdu o tom, že sa žalobkyňa dopustila porušenia. Okrem toho tieto vyhlásenia vôbec neuvádzajú stretnutia alebo telefonické rozhovory so žalobkyňou. Preto nepostačujú na to, aby bola žalobkyni pripísaná zodpovednosť za porušenie článku 81 ES.

57 Okrem iného a po štvrté, žalobkyňa tvrdí, že Komisia ako dátum ukončenia jej údajnej účasti na karteli nesprávne uviedla 9. február 2000. Dôkazy poskytnuté v napadnutom rozhodnutí totiž preukazujú len to, že žalobkyňa sa zúčastnila na oficiálnom stretnutí CEFIC z 9. februára 2000, čo žalobkyňa nepopiera. Komisia však nepreukázala, že žalobkyňa sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo na okraji stretnutia CEFIC z 9. februára 2000 (ďalej len „protiprávne stretnutie z 9. februára 2000“). Žalobkyňa sa v prvom rade domnieva, že vyhlásenie pána S. (EKA) na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000, pokiaľ ide o odmietnutie spoločnosti EKA zúčastniť sa na akejkoľvek ďalšej diskusii s konkurentmi, dostatočne nepreukazuje jej účasť na uvedenom stretnutí. Ďalej tvrdí jednak, že ani spoločnosť Arkema France ani spoločnosť FC neprikladali dôraz tomuto vyhláseniu a jednak, že jej zamestnanec potvrdil, že toto vyhlásenie nepočul. Následne, diskusie z 20., 21. a 24. januára 2000, na ktoré sa Komisia odvoláva v odôvodnení č. 283 napadnutého rozhodnutia, nemožno považovať za dôkazy preukazujúce vinu žalobkyne alebo za spôsobilé preukázať jej účasť na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000. Napokon žalobkyňa poukazuje na

to, že z prílohy I napadnutého rozhodnutia vyplýva, že nebola uvedená medzi osobami zúčastnenými na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000, čo nemôže byť dôsledkom jednoduchej formálnej chyby.

58 V závere prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že dôkazy uvedené voči nej v napadnutom rozhodnutí nie sú dostatočne presné a presvedčivé, aby viedli k pevnému presvedčeniu, že sa zúčastnila na dotknutom porušení.

59 Za týchto podmienok, po prvé, vzhľadom na zásadu „v pochybnosti v prospech žalovaného", keďže v prejednávanej veci pretrváva pochybnosť, pokiaľ ide o účasť žalobkyne na dotknutom porušení, jej Komisia nemala pripísať účasť na dotknutom porušení.

60 Po druhé, žalobkyňa pripomína, že právomoc, ktorou disponuje Komisia na účely konštatovania existencie porušení ustanovení článku 81 ES je v súčasnosti zosilnená. Nariadenie č. 1/2003 jej tak priznáva nové a silnejšie právomoci. Okrem toho, nové programy zhovievavosti jej v súčasnosti umožňujú získať podstatné listinné dôkazy. Okrem toho technologický pokrok v oblasti spracovania informácií takisto umožňuje Komisii vykonávať zložité elektronické vyhľadávania. Napokon žalobkyňa poukazuje na to, že v prejednávanej veci Komisia nepovažovala za potrebné prehĺbiť svoje vyšetrovanie a na tieto účely zorganizovať inšpekciu jej priestorov alebo priestorov ostatných spoločností, ktorým bolo určené napadnuté rozhodnutie.

61 Vzhľadom na uvedené zosilnené právomoci by Komisia mala byť povinná rešpektovať zvýšenú úroveň kvality dôkazu. V prejednávanej veci, kde takáto úroveň kvality

nebola dosiahnutá, Komisia mala, podobne ako to urobila pri ostatných malých výrobcoch, ktorých situácia je podobná ako situácia žalobkyne, pripísať pretrvávajúce pochybnosti v prospech žalobkyne. V dôsledku toho jej Komisia nemala pripísať účasť na dotknutom porušení ani jej uložiť pokutu. V každom prípade žalobkyňa uvádza, že vzhľadom na to, že informácie vymenené medzi troma hlavnými výrobcami týkajúce sa [DÔVERNÉ] boli podobné vymeneným informáciám týkajúcim sa žalobkyne, Komisia rozhodla uložiť pokutu len žalobkyni. Žalobkyňa z toho vyvodzuje, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.

62 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení, ktoré predložila žalobkyňa.

63 Tvrdí, že dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí preukazujú, že žalobkyňa sa zúčastnila dotknutého porušenia. Pripomína, že ide o tri druhy dôkazov, to znamená jednak vyhlásenia členov kartelu obviňujúce žalobkyňu, jednak početné aktuálne poznámky o skutočnostiach vedené pánom S. (FC) a napokon priznanie žalobkyne týkajúce sa jej účasti na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, ktoré bolo podložené ostatnými dôkazmi vzťahujúcimi sa na toto stretnutie.

64 Po prvé, pokiaľ ide o vyhlásenia členov kartelu, Komisia poukazuje na to, že tieto vyhlásenia boli uskutočnené krátko po ukončení kartelu a sú charakteristické vysokou podobnosťou medzi sebou a s aktuálnymi poznámkami pána S. (FC). Dodáva, že na rozdiel od tvrdenia žalobkyne spoločnosti, ktoré požiadali o zohľadnenie oznámenia o spolupráci, nie sú nevyhnutne podnecované k tomu, aby predložili skreslené dôkazy týkajúce sa ostatných účastníkov dotknutého kartelu.

65 Po druhé, pokiaľ ide o aktuálne poznámky pána S. (FC), Komisia spochybňuje tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého vzhľadom na odôvodnenie č. 349 napadnutého rozhodnutia, boli na účely obvinenia žalobkyne uvedené len tri časti poznámok pána S. (FC), čím mohli zostať opomenuté iné odkazy. Komisia totiž pripomína, že okrem troch častí, na ktoré sa sústredí žalobkyňa, ona sa veľa krát odvoláva na iné odkazy uvedené v poznámkach pána S. (FC) týkajúce žalobkyne a v tomto zmysle uvádza ako príklad odôvodnenia č. 150, 220, 229, 256, 305, 319 a 347 napadnutého rozhodnutia. Komisia poukazuje na to, že žalobkyňa v štádiu repliky obmedzila svoju kritiku, pokiaľ ide o tieto vecné dôkazy, na výňatok z poznámok pána S. (FC) uvedený v odôvodnení č. 150, pričom ho citovala v skrátenom znení a vytrhnutý z kontextu. Pokiaľ ide o šesť ďalších odôvodnení, žalobkyňa uznáva ich priamo obviňujúcu povahu, ale tvrdí, že napadnuté rozhodnutie ju neuvádza v skutkových zisteniach vzhľadom na rok 1997. Posledné uvedené tvrdenie je podľa Komisie nesprávne a Komisia mohla v štádiu vyjadrenia k žalobe oprávnene dospieť k záveru, že v roku 1997 sa medzi žalobkyňou a členmi kartelu uskutočnili pravidelné telefonické kontakty.

66 Odôvodnenie č. 349 napadnutého rozhodnutia podľa Komisie vyvracia tvrdenia žalobkyne, ktorých cieľom je potvrdiť jej neúčasť na karteli a nemalo by sa zamieňať s odôvodneniami, akými je odôvodnenie č. 305 a 319, v ktorých Komisia podrobne analyzuje svoje tvrdenia v neprospech žalobkyne. Okrem toho Komisia trvala na troch odkazoch uvedených v odôvodnení č. 349, pretože jednak ide o skutkové dôkazy mimoriadne presvedčivé, dokonca podstatné na preukázanie účasti žalobkyne na dotknutom porušení, ktoré bolo jediným a trvalým porušením európskeho rozsahu, jednak žalobkyňa nespochybnila tieto tvrdenia a napokon, tieto aktuálne skutkové dôkazy s osobitným dôrazom preukazujú vinu žalobkyne, pričom nie sú jedinými dôkazmi, ktoré Komisia získala.

67 Po tretie, pokiaľ ide o odôvodnenie č. 352 napadnutého rozhodnutia, Komisia tvrdí, že v ňom výslovne rozlíšila jednotlivé časti poznámok pána S. (FC) podľa ich dôkaznej

hodnoty, najmä s cieľom stanoviť dĺžku trvania účasti žalobkyne na dotknutom porušení. V uvedenom odôvodnení č. 352 však uviedla, že ak by sa zamerala na iné odkazy odkazujúce na žalobkyňu, ako na odkazy uvedené v odôvodnení č. 349, len s ťažkosťami by presvedčivo preukázala tajne dohodnuté správanie. Z tohto dôvodu teda rozhodla neuvádzať ich na účely predĺženia účasti žalobkyne na karteli. Preto, aj keď sa tieto iné odkazy ukážu samotné ako nepresvedčivé, sú aspoň súčasťou súboru zhodujúcich sa skutočností a indícií, na ktorých Komisia oprávnene založila svoju analýzu týkajúcu sa účasti žalobkyne na karteli.

68 Komisia v štádiu dupliky, stále vzhľadom na odôvodnenie č. 352 napadnutého rozhodnutia tvrdí, že žalobkyňa neberie ohľad na odôvodnenia č. 305 a 319 napadnutého rozhodnutia, ktoré výslovne uvádzajú ostatné časti poznámok pána S. (FC) ako dôkazy voči nej. Žalobkyňa podľa nej nezohľadňuje ani odôvodnenia č. 357 a 358 napadnutého rozhodnutia, ktoré preukazujú, že Komisia zakladá svoje výhrady voči žalobkyni na poznámkach pána S. (FC) ako celku, a neobmedzuje sa na tri odkazy uvedené v odôvodnení č. 349 tohto rozhodnutia. Podľa Komisie z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že informácia je sprostredkovaná nepriamo alebo jej dosah je druhoradý, nemá žiadny vplyv na možnosť použiť ju ak dôkaz. Aktuálne dôkazy o porušení uvedené v poznámkach pána S. (FC) sú koherentné vzhľadom na ostatné dôkazy proti žalobkyni obsiahnuté v spise a boli vo veľkej časti prijaté účastníkmi konania vrátane žalobkyne.

69 Napokon, odôvodnenie č. 352 napadnutého rozhodnutia neobsahuje žiadny prísľub zmeny dĺžky trvania účasti žalobkyne na dotknutom porušení vo vzťahu k dĺžke trvania uvedenej v oznámení o výhradách. Okrem toho, na rozdiel od tvrdení žalobkyne sú dôkazy uplatnené v napadnutom rozhodnutí rovnaké ako dôkazy uvedené v oznámení o výhradách.

70 Po štvrté, Komisia v prvom rade uvádza, že napadnuté rozhodnutie spočíva na všeobecných dôkazoch poskytnutých spoločnosťami EKA, Arkema France a FC, ktoré kategoricky preukazujú účasť žalobkyne na karteli a charakteristické znaky tohto kartelu.

71 V druhom rade Komisia vymenúva určitý počet všeobecných dôkazov preukazujúcich kontakty medzi žalobkyňou a ostatnými členmi kartelu.

72 Po prvé, z poznámok pána S. (FC) vo veci jeho telefonického rozhovoru zo 16. decembra 1996 s pánom S. (EKA) vyplýva, že prvý uvedený sa už predtým zhováral so žalobkyňou. Komisia pripomína, že žalobkyňa vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách tento dôkaz nespochybnila. Okrem toho Komisia spochybňuje tvrdenia, ktoré teraz žalobkyňa uvádza proti tomuto dôkazu.

73 Po druhé, pokiaľ ide o dôkazy vzťahujúce sa na kalendárny rok 1997, Komisia sa domnieva, že aktuálne pasáže z poznámok pána S. (FC) z 10. a 14. januára 1997 preukazujú podráždenie žalobkyne vzhľadom na pokusy spoločnosti FC získať väčšiu časť trhu v Španielsku a Portugalsku. Rovnako, z poznámky pána S. (FC) zo 14. októbra 1997 vo veci bilaterálneho stretnutia z toho istého dňa medzi spoločnosťami EKA a FC, ktoré sa konalo v Turku (Fínsko) (ďalej len „stretnutie v Turku zo 14. októbra 1997“), vyplýva, že spoločnosti FC a EKA mali ťažkosti vysvetliť, najmä žalobkyni, že zvýšenie cien o 1,5 % bolo nevyhnutné na vyrovnanie inflácie. Stále so zreteľom na toto stretnutie v Turku zo 14. októbra 1997 z vyhlásenia spoločnosti EKA vyplýva, že vzhľadom na zvýšenie objemu predaja spoločnosti FC v Španielsku existovalo nebezpečenstvo odvetných opatrení španielskych výrobcov a spoločnosti EKA a FC sa dohodli, že nezvýšia ceny, pokiaľ ich najmä žalobkyňa nebude nasledovať.

74 Po tretie, pokiaľ ide o protiprávne stretnutie z 28. januára 1998, Komisia pripomína, že žalobkyňa pripustila svoju účasť na tomto stretnutí. Poznámky pána S. (FC) preukazujú, že účastníci diskutovali o trhoch s chlorečnanom sodným vo viacerých krajinách, ako aj o podieloch na trhu a o cenách. Komisia vo svojich písomných vyjadreniach najskôr uviedla, že žiadna časť spisu neumožňovala domnievať sa, že účasť žalobkyne na tomto stretnutí predstavovala novú alebo výnimočnú skutočnosť. Ďalej však Komisia vo svojich pripomienkach k správe z pojednávania výslovne uznala, že táto účasť žalobkyne predstavovala novú skutočnosť. Preto sa Komisia domnieva, že žalobkyňa nepreukázala, že sa zúčastnila na tomto stretnutí za iných okolností ako ostatní členovia kartelu a že sa od neho verejne dištancovala. Tvrdenie žalobkyne týkajúce sa neformálnej povahy tohto stretnutia vyvracia jednak skutočnosť, že bolo naplánované niekoľko týždňov vopred, a jednak podrobné poznámky pána S. (FC). V rozpore s tým, čo nesprávne pochopila žalobkyňa, z odôvodnenia č. 183 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že účastníci podrobne, a nie výlučne diskutovali o Belgicku, Španielsku, Francúzsku a Portugalsku. Z poznámok pána S. (FC) nevyplýva, že vodcovia kartelu požiadali žalobkyňu, aby odišla. Naopak, poznámky pána S. (FC) poukazujú na to, že skúmanie španielskeho, francúzskeho a portugalského trhu bolo počas väčšiny stretnutia prerušované diskusiami o iných trhoch, ako aj na to, že bolo pravdepodobné, že žalobkyňa bola prítomná počas celého stretnutia. Komisia napokon tvrdí, že príloha I napadnutého rozhodnutia sa nevyhnutne obmedzuje na kontakty, ktorých skutočný dátum konania pozná, hoci existovali iné dôkazmi potvrdené kontakty, na ktorých sa žalobkyňa zúčastnila, avšak ktorých presný dátum konania nebol uvedený.

75 Po štvrté, v októbri a novembri 1998 sa páni L. (Arkema France) a S. (FC) viackrát telefonicky zhovárali o podiele žalobkyne na trhu v Portugalsku.

76 Po piate, pokiaľ ide o telefonický kontakt zo 4. decembra 1998 medzi pánmi S. (FC) a S. (EKA), Komisia sa domnieva, že žalobkyňa nevysvetľuje, ako sa takéto kontakty mohli uskutočniť v rámci bežného obchodného styku a že navyše pripúšťa, že bola

požiadaná, aby neznižovala svoje ceny, čo predstavuje protisúťažnú požiadavku, na ktorú žalobkyňa pristúpila. Na rozdiel od tvrdení žalobkyne z vyhlásení pána L. (Arkema France) nevyplýva, že žalobkyňa opustila kartel na konci prvého obdobia, ktoré trvalo od októbra 1994 do polovice roka 1998, vzhľadom na údajné druhé obdobie, ktoré trvalo od polovice roka 1998 do mája 2000, pričom tento výklad vyvracajú mnohé dôkazy.

77 Po šieste Komisia podotýka, že žalobkyňa len uviedla zníženie cien v Portugalsku v roku 1999 a 2000, pričom nespresnila, že tieto ceny od roku 1993 do roku 1997 stúpali a v roku 1998 sa ich úroveň udržala. Dodáva, že zníženie cien v roku 1999 by sa dalo vysvetliť cenovou vojnou, ktorá prepukla v Portugalsku v dôsledku konfliktu s jedným klientom. Napriek zoslabnutiu kartelu v roku 1999 však žalobkyňa zostala aktívna a, ako vyplýva z poznámok pána S. (FC), pokiaľ ide o jeho telefonické rozhovory zo 16. júna a zo 6., 9. a 22. decembra 1999 s pánom L. (Arkema France), žalobkyňa sa na nich ďalej zúčastňovala. Tieto tri poznámky svedčia o existencii priameho kontaktu so žalobkyňou a v rozpore s tým, čo žalobkyňa tvrdí, nič nenaznačuje, že nespolupracovala, pričom sa ostatní členovia kartelu pokúsili presvedčiť ju, aby sa prispôsobila.

78 Po siedme Komisia dodáva, že z poznámok pána S. (FC), pokiaľ ide o jeho telefonický rozhovor z 22. decembra 1999 s pánom L. (Arkema France), vyplýva, že žalobkyňa sa ešte na konci decembra 1999 zúčastňovala na protiprávnych stretnutiach so svojimi konkurentmi. Rovnako, pokiaľ ide o telefonické rozhovory z januára 2000, ktorých zhrnutie je uvedené v napadnutom rozhodnutí, tieto poznámky preukazujú, že členovia kartelu ďalej zosúlaďovali svoje konanie.

79 Napokon po ôsme, Komisia spresňuje, že skutočnosť, že žalobkyňa nie je uvedená v prílohe I napadnutého rozhodnutia medzi účastníkmi protiprávneho stretnutia

z 9. februára 2000, je dôsledkom jednoduchej formálnej chyby, keďže v odôvodneniach č. 283 a 488 napadnutého rozhodnutia vyvodila záver o prítomnosti žalobkyne na tomto stretnutí. Podľa Komisie nie je veľmi rozhodujúce, že žalobkyňa nebola oboznámená s vyhlásením spoločnosti EKA, ku ktorému došlo na okraji oficiálneho stretnutia CEFIC a týkalo sa jej odmietnutia zúčastniť sa na akýchkoľvek ďalších diskusiách s konkurentmi, pretože kartel už v tomto období neexistoval. Navyše skutočnosť, že uvádza, že nebola oboznámená s týmto vyhlásením podľa Komisie predstavuje závažný nepriamy dôkaz o jej účasti na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000.

80 V treťom rade Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení, ktoré žalobkyňa uviedla vzhľadom na ústne vyhlásenia spoločnosti EKA.

81 Po prvé, v odôvodnení č. 319 napadnutého rozhodnutia sa Komisia vo všeobecnosti odvolávala na vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2003 a nie na tri časti, ktoré žalobkyňa uviedla vo svojej žalobe tak, ako to bolo v jej záujme.

82 Pokiaľ ide o prvú časť, ktorú uvádza žalobkyňa a ktorá sa týka španielskeho trhu, správanie, o ktorom bolo uvedené, že ho pravdepodobne žalobkyňa prijme na francúzskom trhu v prípade, že stratí podiel na trhu v Španielsku, nezodpovedá obvyklému správaniu na trhu, ale predstavuje hrozbu v rámci tajne uzavretých dohôd, čo zjavne predpokladá všeobecnú dohodu o podieloch na trhu. Okrem toho Komisia pripomína, že podľa judikatúry na jednej strane skutočnosť, že podnik presne nedodržiava, čo bolo dohodnuté v rámci kartelu, nemôže tento podnik zbaviť zodpovednosti, pokiaľ sa verejne nedištancuje od týchto dohôd, a na druhej strane skutočnosť, že tento podnik mohol vedome zavádzať ostatných členov kartelu, ho nezbavuje viny, pokiaľ ide o spáchanie porušenia.

83 Pokiaľ ide o druhú časť, ktorú uvádza žalobkyňa a ktorá sa týka francúzskeho trhu, žalobkyňa nesprávne uvádza, že vyhlásenie spoločnosti EKA spočíva len na nepodloženom predpoklade, ktorý táto spoločnosť rozšírila. Uvedená časť posudzovaná ako celok totiž preukazuje, že spoločnosť EKA vedela o existencii samostatnej bilaterálnej dohody týkajúcej sa francúzskeho trhu.

84 Pokiaľ ide o tretiu časť, ktorú uvádza žalobkyňa a ktorá sa týka portugalského trhu, táto nebola uvedená v napadnutom rozhodnutí a žalobkyni vinu nepripisuje ani ju viny nezbavuje.

85 Po druhé, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2006 nie sú opravou vyhlásení z roku 2003. Ich predmetom bolo podrobne potvrdiť niektoré skoršie vyhlásenia. Všetky sa zhodujú s vyhláseniami z roku 2003, ktoré poskytujú podrobnejšie informácie. Komisia konštatuje, že z vyhlásení spoločnosti EKA z roku 2006 vyplýva, že táto spoločnosť znovu uviedla žalobkyňu medzi účastníkmi kartelu, podrobne popísala ako títo účastníci stanovovali cenové ciele a rozdeľovali trh, naznačila, že žalobkyňa sa zúčastňovala na karteli už pred začiatkom jej účasti uvedenej v napadnutom rozhodnutí a potvrdila, že žalobkyňa prijala odvetné opatrenia na francúzskom trhu ako odpoveď na správanie spoločnosti FC. Vyhlásenia spoločnosti EKA z roku 2006 teda neobsahujú žiadny dôkaz zbavujúci žalobkyňu viny, na ktorý by sa táto mohla odvolávať.

86 V štvrtom rade Komisia popiera, že tým, že udelila žalobkyni sankcie, porušila zásadu rovnosti zaobchádzania. Postavenie žalobkyne totiž nemožno porovnávať s postavením ostatných malých výrobcov chlorečnanu sodného. Na jednej strane uznala svoju účasť na stretnutí kartelu a na druhej strane, na rozdiel od iných malých výrobcov ju ostatní členovi kartelu označili za člena kartelu a napokon, aktuálne poznámky pána S. (FC) o porušení uvádzajú skutočnosti týkajúce sa žalobkyne, čo nemožno povedať o iných malých podnikoch. V každom prípade z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že hospodársky subjekt sa nachádza v podobnej situácii ako žalobca, ale nie

je predmetom konštatovania porušenia zo strany Komisie, neumožňuje vylúčiť konštatovanie účasti tohto žalobcu na porušení, ktoré bolo voči nemu prijaté, pokiaľ bola táto účasť riadne preukázaná.

87 Komisia sa domnieva, že uvedený súbor nepriamych dôkazov umožňuje preukázať, že žalobkyňa sa zúčastnila na dotknutom porušení a preto treba prvú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

88 Z písomných podaní účastníkov konania vyplýva, že spochybňujú jednak označenie dôkazov, ktoré Komisia prijala v napadnutom rozhodnutí na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení, a jednak dôkaznú hodnotu uvedených dôkazov na účely vyvodenia záveru o tejto účasti.

89 V prvom rade je potrebné uviesť určité všeobecné úvahy o dôkaze, ďalej určiť dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o účasť žalobkyne na dotknutom porušení, následne posúdiť ich dôkaznú hodnotu a napokon, na základe daného posúdenia sa vyjadriť k presnosti a zhodnosti súboru nepriamych dôkazov, ktoré uviedla Komisia na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

Všeobecné úvahy o dôkaze

90 Pokiaľ ide o dokazovanie porušenia článku 81 ods. 1 ES, treba pripomenúť, že Komisia je povinná preukázať porušenia, ktoré konštatuje, a pripojiť vhodné dôkazy na to, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázala existenciu skutočností zakladajúcich porušenie (rozsudky Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 58, a z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, bod 86).

91 Navyše v konaní o žalobe o neplatnosť podanej na základe článku 230 ES má súd Únie preskúmať iba zákonnosť napadnutého aktu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, JFE Engineering a i./Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, bod 174).

92 Úloha súdu, na ktorý je podaná žaloba o neplatnosť, ktorá smeruje proti rozhodnutiu Komisie, ktorým sa konštatuje existencia porušenia pravidiel hospodárskej súťaže a ukladajú sa pokuty jeho adresátom, tak spočíva v posúdení, či dôkazy a iné skutočnosti, o ktoré sa Komisia vo svojom rozhodnutí opiera, sú dostatočné na preukázanie existencie daného porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. apríla 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, nazvaný „PVC II", T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Zb. s. II-931, bod 891).

93 Akákoľvek pochybnosť súdu musí byť na prospech podniku, ktorému bolo určené rozhodnutie konštatujúce porušenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1978, United Brands a United Brands Continentaal/Komisia, 27/76, Zb. s. 207, bod 265). Súd preto nemôže dospieť k záveru, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala dané porušenie, ak má v tejto súvislosti naďalej akékoľvek pochybnosti, osobitne v rámci konania o neplatnosť rozhodnutia, ktorým sa

ukladá pokuta (rozsudok Súdu prvého stupňa JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 91 vyššie, bod 177).

94 V takejto situácii je totiž nevyhnutné zohľadniť prezumpciu neviny tak, ako vyplýva najmä z článku 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, ktorá je súčasťou základných práv, ktoré sú podľa judikatúry Súdneho dvora, okrem iného potvrdenej preambulou Európskeho jednotného aktu a článkom 6 ods. 2 Zmluvy o založení Európskej únie, ako aj článkom 47 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1), chránené v rámci právneho poriadku Únie. Vzhľadom na povahu predmetných porušení, ako aj na povahu a stupeň prísnosti sankcií, ktoré sú s nimi spojené, sa zásada prezumpcie neviny uplatňuje najmä na konania týkajúce sa porušenia pravidiel hospodárskej súťaže uplatniteľných na podniky, ktoré môžu viesť k uloženiu pokút alebo penále (pozri v tomto zmysle rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva z 21. februára 1984, Öztürk, séria A č. 73, a z 25. augusta 1987, Lutz, séria A č. 123-A, a rozsudky Súdneho dvora z 8. júla 1999, Hüls/Komisia, C-199/92 P, Zb. s. I-4287, body 149 a 150, a z 8. júla 1999, Montecatini/Komisia, C-235/92 P, Zb. s. I-4539, body 175 a 176).

95 Je tak nevyhnutné, aby Komisia uviedla presné a zhodujúce sa dôkazy na podloženie pevného presvedčenia, že došlo k spáchaniu porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 28. marca 1984, Compagnie royale asturienne des mines a Rheinzink/Komisia, 29/83 a 30/83, Zb. s. 1679, bod 20, a z 31. marca 1993, Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, Zb. s. I-1307, bod 127; rozsudky Súdu prvého stupňa z 10. marca 1992, SIV a i./Komisia, T-68/89, T-77/89 a T-78/89, Zb. s. II-1403, body 193 až 195, 198 až 202, 205 až 210, 220 až 232, 249, 250 a 322 až 328, a zo 6. júla 2000, Volkswagen/Komisia, T-62/98, Zb. s. II-2707, body 43 a 72).

96 Je však potrebné zdôrazniť, že každý z dôkazov predložených Komisiou nemusí nevyhnutne zodpovedať týmto kritériám so zreteľom na každý znak skutkovej podstaty

porušenia. Postačuje, ak súbor nepriamych dôkazov, o ktoré sa inštitúcia opiera, zodpovedá tejto požiadavke pri celkovom posúdení (pozri v tomto zmysle rozsudok PVC II, už citovaný v bode 92 vyššie, body 768 až 778, a osobitne bod 777, potvrdený v predmetnom bode Súdnym dvorom na základe odvolania v jeho rozsudku z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, body 513 až 523).

97 Okrem toho, vzhľadom na všeobecnú známosť zákazu protisúťažných dohôd nemožno od Komisie požadovať, aby predložila písomnosti, ktoré by výslovne dokazovali nadviazanie kontaktu medzi dotknutými hospodárskymi subjektmi. Neúplné a nesúrodé dôkazy, ktorými môže Komisia disponovať, musí byť v každom prípade možné doplniť závermi umožňujúcimi rekonštrukciu relevantných okolností. Existenciu protisúťažného postupu alebo dohody preto možno vyvodiť z určitého množstva zhodných okolností a nepriamych dôkazov, ktoré – posudzované ako celok – môžu v prípade neexistencie iného prijateľného vysvetlenia predstavovať dôkaz porušenia pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudok Súdneho dvora zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, body 55 až 57, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Dresdner Bank a i./Komisia, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP a T-61/02 OP, Zb. s. II-3567, body 64 a 65).

98 Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré možno použiť na účely preukázania porušenia článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP, v práve Únie prevláda zásada voľného hodnotenia dôkazov (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Dalmine/Komisia, T-50/00, Zb. s. II-2395, bod 72).

99 Prípadná neexistencia listinných dôkazov je teda relevantná len pri celkovom posudzovaní dôkaznej hodnoty súboru dôkazov predložených Komisiou. Samotná táto neexistencia však naopak dotknutému podniku neumožňuje právoplatne spochybniť tvrdenia Komisie tým, že predloží iné vysvetlenie daných skutkových okolností. Platí

to len v prípade, že dôkazy predložené Komisiou neumožňujú preukázať existenciu porušenia jednoznačne a bez potreby výkladu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, Coats Holdings et Coats/Komisia, T-36/05, neuverejnený v Zbierke, bod 74).

100 Okrem toho, žiadne ustanovenie, ani všeobecná zásada práva Únie nezakazuje Komisii, aby voči podniku použila vyhlásenia iných obvinených podnikov. Ak by to bolo inak, bremeno preukázania správaní odporujúcich článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP, ktoré nesie Komisia, by nebolo možné uniesť a toto bremeno by bolo nezlučiteľné s úlohou dohľadu nad riadnym uplatňovaním týchto ustanovení (pozri analogicky rozsudok JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 91 vyššie, bod 192).

101 Vyhlásenie podniku obvineného z toho, že sa zúčastnil na karteli, ktorého správnosť spochybňuje niekoľko ďalších obvinených podnikov, však nemožno považovať za postačujúci dôkaz existencie porušenia, ktorého sa tieto podniky dopustili, bez toho, aby bolo podporené inými dôkazmi, pričom vyžadovaný stupeň podpory môže byť nižší v závislosti od vierohodnosti dotknutých vyhlásení (rozsudok JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 91 vyššie, body 219 a 220).

102 Pokiaľ ide o dôkaznú hodnotu jednotlivých dôkazov, jediným rozhodujúcim kritériom pri hodnotení týchto dôkazov je ich vierohodnosť (rozsudok Dalmine/Komisia, už citovaný v bode 98 vyššie, bod 72).

103 Podľa pravidiel všeobecne uplatňovaných v oblasti dokazovania vierohodnosť a z nej vyplývajúca dôkazná hodnota dokumentu závisia od jeho pôvodu, okolností jeho vyhotovenia, adresáta a predpokladanej a spoľahlivej povahy jeho obsahu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2000, Cimenteries CBR a i./Komisia, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Zb. s. II-491, body 1053 a 1838).

104 Pokiaľ ide o vyhlásenia, môže byť obzvlášť vysoká dôkazná hodnota priznaná tým, ktoré sú, po prvé, vierohodné, po druhé, sú vyhotovené v mene podniku, po tretie, pochádzajú od osoby, ktorá má služobnú povinnosť konať v záujme tohto podniku, po štvrté, sú v rozpore so záujmami osoby, ktorá ich podáva, po piate, pochádzajú od priameho svedka skutočností, ktoré sú v nich uvedené, a po šieste, boli poskytnuté písomne, zámerne a po zrelej úvahe (pozri v tomto zmysle rozsudok JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 91 vyššie, body 205 až 210).

105 Okrem toho, hoci vo vzťahu k dobrovoľným výpovediam hlavných účastníkov protiprávneho kartelu je vo všeobecnosti potrebná určitá nedôvera vzhľadom na to, že títo účastníci môžu mať tendenciu minimalizovať závažnosť svojej účasti na porušení a maximalizovať závažnosť účasti ostatných, nič to nemení na skutočnosti, že domáhanie sa zohľadnenia oznámenia o spolupráci s cieľom dosiahnuť oslobodenie od pokuty alebo zníženie pokuty nepredstavuje nevyhnutne podnet na predloženie skreslených dôkazov, pokiaľ ide o ostatných účastníkov predmetného kartelu. Každý pokus uviesť Komisiu do omylu totiž môže viesť k spochybneniu úprimnosti, ako aj úplnosti spolupráce žiadateľa, a tým ohroziť jeho možnosť mať úplný prospech z oznámenia o spolupráci (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. novembra 2006, Peróxidos Orgánicos/Komisia, T-120/04, Zb. s. II-4441, bod 70).

106 V tomto ohľade je ďalej potrebné pripomenúť, že potenciálne dôsledky oznámenia skreslených dôkazov Komisii sú o to závažnejšie, že spochybnené vyhlásenie podniku musí byť podporené inými dôkazmi, ako vyplýva z bodu 101 vyššie. Táto okolnosť totiž zvyšuje riziko, že Komisia, ako aj ostatné podniky obvinené z účasti na porušení, identifikujú nepresné vyhlásenia.

107 Už citovaná judikatúra sa môže analogicky uplatniť na článok 53 ods. 1 Dohody o EHP.

Dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa účasti žalobkyne na predmetnom porušení

— Úvodné pripomienky

108 Vo svetle judikatúry uvedenej v bode 92 vyššie sa možno domnievať, že v rozsahu, v akom Všeobecnému súdu prináleží posúdiť, či dôkazy a iné údaje uvedené Komisiou v napadnutom rozhodnutí postačujú na zistenie existencie porušenia pripísaného žalobkyni, Všeobecnému súdu takisto prináleží na základe podrobného preskúmania dôvodov napadnutého rozhodnutia zistiť dôkazy uvedené Komisiou na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

109 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že správne konanie stanovené nariadením č. 1/2003, ktoré sa uskutočňuje v rámci Komisie, sa delí na dve odlišné po sebe nasledujúce fázy, z ktorých každá má vlastnú vnútornú logiku, a to na fázu predbežného

vyšetrovania a na kontradiktórnu fázu. Fáza predbežného vyšetrovania, počas ktorej Komisia využíva vyšetrovacie právomoci vymedzené v nariadení č. 1/2003 a ktorá trvá až do oznámenia o výhradách, je určená na to, aby Komisia mohla zistiť všetky relevantné skutkové okolnosti potvrdzujúce, resp. nepotvrdzujúce existenciu porušenia súťažných pravidiel a prijať prvé stanovisko o smerovaní a ďalšom pokračovaní konania. Naproti tomu kontradiktórna fáza, ktorá trvá od oznámenia o výhradách až do prijatia konečného rozhodnutia, má Komisii umožniť prijať konečné rozhodnutie o vytýkanom porušení (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, už citovaný v bode 96 vyššie, bod 183, a z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, Zb. s. I-8725, bod 38).

110 Z judikatúry uvedenej v bode 109 vyššie vyplýva, že vyhľadávanie uskutočňované Všeobecným súdom na účely zistenia uvedených dôkazov sa môže týkať len tej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorej Komisia opisuje kontradiktórnu fázu správneho konania. Komisia môže až po tom, ako v rámci kontradiktórnej fázy získa vyjadrenia žalobkyne k svojmu prvému stanovisku prijatému v závere fázy predbežného vyšetrovania, ktoré je uvedené v oznámení o výhradách, rozhodnúť o tom, či zotrvá alebo nezotrvá na svojom prvom stanovisku, a tým definitívne rozhodnúť o vytýkanom porušení.

111 V tomto ohľade je v prejednávanej veci opodstatnené konštatovať, že bod 5.4.1.1 napadnutého rozhodnutia, s názvom „Posúdenie a záver Komisie“ (odôvodnenia č. 347 až 360 napadnutého rozhodnutia), sa nachádza v hlave 5 nazvanej „Uplatnenie článku 81 [ES] a článku 53 [Dohody o EHP]“, ktorej oddiel 5.3.2 týkajúci sa povahy porušenia, predchádza časti 5.4 venovanej „tvrdeniam predloženým účastníkmi ako odpoveď na vytýkané skutočnosti a posúdenie Komisie uvedené v oznámení o výhradách“.

Časť 5.4 obsahuje oddiel 5.4.1, ktorý súhrnne uvádza „tvrdenia predložené [žalobkyňou]“. Tento oddiel obsahuje jediný bod, a to bod 5.4.1.1 nazvaný „Posúdenia a záver Komisie“. Za týmto bodom nenasleduje bod 5.4.1.2, ale priamo oddiel 5.4.2, ktorý nesie názov „Tvrdenia uvedené spoločnosťou Uralita“.

112 V dôsledku toho posúdenia Komisie uvedené v bode 5.4.1.1 sa týkajú výlučne vyjadrení žalobkyne uvedených v odpovedi na oznámenie o výhradách. Okrem toho treba konštatovať, že závery vyvodené v tomto bode 5.4.1.1 v zmysle kontradiktórnej fázy správneho konania predstavujú konečné závery Komisie týkajúce sa účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

113 Z daných úvah a z judikatúry uvedenej v bode 109 vyššie vyplýva, že každý tak priamy, ako aj nepriamy odkaz v bode 5.4.1.1 na odôvodnenia rozhodnutia, ktoré predchádzajú odôvodneniam uvedeným v tomto bode, teda na odôvodnenia č. 347 až 360, môže Komisii umožniť, aby v tomto štádiu uvedenia dôvodov v napadnutom rozhodnutí, presnejšie v štádiu kontradiktórnej fázy, prevzala dôkazy už uvedené v predmetnom rozhodnutí. Naproti tomu, ak v bode 5.4.1.1 chýba priamy alebo nepriamy odkaz na dôkazy uvedené v iných odôvodneniach, ako sú odôvodnenia obsiahnuté v tomto bode, je opodstatnené sa domnievať, že Komisia v závere kontradiktórnej fázy uskutočnenej vzhľadom na skutočnosti, ktoré mohli byť pripísané žalobkyni, rozhodla neuviesť tieto skutočnosti v rámci preukázania jej účasti na dotknutom porušení. Napokon, pokiaľ Komisia vo svojom posúdení dôkazov, ktoré má k dispozícii v závere fázy predbežného vyšetrovania na účely konštatovania účasti uvedeného podniku na porušení, po tom, ako získala vyjadrenia podniku k oznámeniu o výhradách, sama

spochybní dôkaznú hodnotu uvedených dôkazov, Všeobecný súd musí zohľadniť toto posúdenie Komisie.

114 Vo svetle týchto predbežných pripomienok treba označiť dôkazy, ktoré v prejednávanej veci Komisia rozhodla uviesť v závere kontradiktórneho konania na účely preukázania toho, že sa žalobkyňa zúčastnila na dotknutom porušení, a ktoré sú preto obsiahnuté v súbore nepriamych dôkazov uvedených Komisiou.

115 V tomto ohľade je potrebné uviesť, že účastníci konania sa zhodujú na tom, že súbor nepriamych dôkazov, ktoré Komisia uvádza v napadnutom rozhodnutí s cieľom preukázať účasť žalobkyne na dotknutom porušení spočíva na troch typoch dôkazov:

— priznanie žalobkyne týkajúce sa jej účasti na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998,

— poznámky pána S. (FC) a

— vyhlásenia ostatných členov kartelu.

116 Naproti tomu sa účastníci konania nezhodujú najmä vzhľadom na znenie odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia, a to pokiaľ ide o dôkaznú hodnotu uvedených dôkazov na účely preukázania, či sa žalobkyňa zúčastnila na dotknutom porušení.

— Dôkazy, ktoré pôvodne v napadnutom rozhodnutí uviedla Komisia v štádiu predbežnej fázy správneho konania

117 Z podrobného preskúmania dôvodov napadnutého rozhodnutia uvedených v časti 4.3 venovanej histórii kartelu vyplýva, v rozsahu, v akom sa táto časť týka obdobia uvádzanej účasti žalobkyne na dotknutom porušení, to znamená od 16. decembra 1996 do 9. februára 2000, že názov žalobkyne, alebo meno jedného z jej zamestnancov, sú priamo alebo nepriamo uvedené vzhľadom na dvadsať jeden udalostí oznámených Komisiou (ďalej len s „21 udalostí“).

118 So zreteľom na pripomienky uvedené v bode 110 vyššie je opodstatnené preskúmať, ktoré z týchto 21 udalostí Komisia v bode 5.4.1.1 rozhodla uviesť v závere kontradiktórnej fázy správneho konania na účely toho, aby prostredníctvom súboru nepriamych dôkazov preukázala účasť žalobkyne na dotknutom porušení.

119 V tomto ohľade, po tom, ako boli zistené dôkazy výslovne uvedené v bode 5.4.1.1, je na účely zistenia, či Komisia na podporu svojich záverov o účasti žalobkyne na dotknutom porušení nepriamo uvádzala iné dôkazy, potrebné pristúpiť k výkladu ustanovení odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia.

— Dôkazy, ktoré Komisia výslovne uviedla v napadnutom rozhodnutí v závere kontradiktórnej fázy správneho konania

120 Z dôvodov uvedených v bode 5.4.1.1 napadnutého rozhodnutia, v ktorom Komisia predkladá posúdenia a závery prijaté v závere kontradiktórnej fázy správneho

konania, konkrétne odôvodnenia č. 347 až 360 uvedeného rozhodnutia, vyplýva, že Komisia sa spomedzi 21 udalostí pôvodne uvedených v rámci predbežnej fázy správneho konania výslovne zamerala, či už priamo alebo nepriamo, na päť udalostí, ktoré preukazujú účasť žalobkyne na dotknutom porušení:

— konkrétne v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia citujúc poznámky pána S. (FC), telefonický rozhovor zo 16. decembra 1996 medzi pánmi S. (FC) a S. (EKA), pôvodne uvedený v odôvodnení č. 130 napadnutého rozhodnutia,

— v odôvodneniach č. 350 a 356 napadnutého rozhodnutia, s odvolaním na získané ústne vyhlásenia, stretnutie v Turku zo 14. októbra 1997, pôvodne uvedené v odôvodneniach č. 162 až 164 napadnutého rozhodnutia,

— v odôvodneniach č. 350 a 356 napadnutého rozhodnutia, s odkazom jednak na priznanie žalobkyne a jednak, s odvolaním sa na odôvodnenia č. 182 a 184 napadnutého rozhodnutia, na poznámky pána S. (FC), protiprávne stretnutie z 28. januára 1998, pôvodne uvedené v odôvodneniach č. 182 až 186 napadnutého rozhodnutia,

— konkrétne v odôvodnení č. 349, citujúc poznámky pána S. (FC), telefonický rozhovor zo 4. decembra 1998, pôvodne uvedený v odôvodnení č. 219 napadnutého rozhodnutia,

— a napokon v odôvodneniach č. 347 a 349, citujúc poznámky pána S. (FC), telefonický rozhovor z 9. decembra 1999, pôvodne uvedený v odôvodnení č. 258 napadnutého rozhodnutia.

121 Je opodstatnené určiť, či Komisia v bode 5.4.1.1 napadnutého rozhodnutia nepriamo odkazovala na iné udalosti spôsobilé preukázať účasť žalobkyne na dotknutom porušení a na tieto účely poskytnúť výklad ustanovení odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia.

— Výklad odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia

122 Ako vyplýva z písomných vyhlásení účastníkov konania, výklad odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia je rozhodujúci na účely zistenia iných dôkazov ako sú dôkazy výslovne uvedené Komisiou v bode 5.4.1.1 napadnutého rozhodnutia, ktoré podľa nich Komisia uviedla na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

123 Podľa žalobkyne totiž Komisia v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia vylúčila akýkoľvek odkaz na poznámky pána S. (FC) odlišný od troch odkazov uvedených v odôvodnení č. 349 tohto rozhodnutia. Komisia tento výklad spochybňuje.

124 Na pojednávaní v odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom vo veci výkladu, ktorý bolo potrebné poskytnúť vzhľadom na ustanovenia odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia, Komisia uviedla najmä nasledujúce.

125 Po prvé v danom odôvodnení podľa vlastných tvrdení rozlíšila na jednej strane tri odkazy na poznámky pána S. (FC) výslovne uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia a na druhej strane ostatné dôkazy smerujúce voči žalobkyni.

126 Pokiaľ ide o tri odkazy na poznámky pána S. (FC) výslovne uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, ktoré odkazujú na tri udalosti opísané v odôvodneniach č. 130, 219 a 258 tohto rozhodnutia, Komisia nástojila na skutočnosti, že predstavujú dôkazy s osobitnou dôkaznou hodnotou, keďže umožňujú preukázať priame kontakty medzi členmi kartelu a žalobkyňou.

127 Pokiaľ ide o ostatné dôkazy smerujúce proti žalobkyni, tieto určite nepochádzajú od žalobkyne. Vzhľadom na judikatúru však neboli vylúčené zo súboru nepriamych dôkazov uvedených Komisiou s cieľom preukázať, že sa žalobkyňa zúčastnila na dotknutom porušení.

128 Po druhé Komisia uviedla, že formulácia „v ostatných prípadoch, kde sa v… [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu]“, ktorou sa začína odôvodnenie č. 352 tohto rozhodnutia, sa má vykladať tak, že odkazuje na ustanovenia odkazujúce na žalobkyňu uvedené v odôvodneniach č. 220, 256, 305 a 319, ako aj v iných odôvodneniach, na ktoré sa odvolávajú odôvodnenia č. 305 a 319.

129 Po tretie, pokiaľ ide o rozsah druhej a tretej vety odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia, v rozsahu, v akom zdôrazňujú nedostatky spisu Komisie a to, že táto skutočnosť bude zohľadnená vzhľadom na dĺžku trvania porušenia, Komisia v rozpore s tvrdeniami žalobkyne uviedla, že disponuje dostatočnými dôkazmi na preukázanie dĺžky trvania účasti žalobkyne na dotknutom porušení, a to od decembra 1996 do februára 2000. V tomto zmysle spresnila, že hoci má k dispozícii iné dôkazy spôsobilé preukázať túto účasť v rokoch 1994, 1995 a začiatkom roku 1996, rozhodla uviesť len najlepšie dôkazy, ktorými disponuje, a to „tri odkazy“ alebo „tieto tri časti“, pričom prvý je „telefonát zo 16. decembra 1996“.

130 Vzhľadom na tvrdenia účastníkov konania predložené v ich písomných vyjadreniach ako aj na pojednávaní, treba najskôr konštatovať, že spomedzi 21 udalostí uvedených v bode 117 vyššie, 19 udalostí vyplýva z poznámok pána S. (FC).

131 Ďalej, tri z týchto 19 udalostí vychádzajúcich z poznámok pána S. (FC), sú, ako bolo uvedené v bode 120 vyššie a ako uviedla Komisia na pojednávaní, výslovne uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na ne sa účastníci konania zhodne domnievajú, že tieto tri odkazy nie sú súčasťou „ostatných prípadov, kde sa v [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu]“ v zmysle odôvodnenia č. 352 tohto rozhodnutia.

132 Napokon, ako vyplýva z bodu 120 vyššie, na poznámky pána S. (FC) v rozsahu, v akom sa týkajú protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, výslovne odkazujú, v bode 5.4.1.1, odôvodnenia č. 350 a 356 napadnutého rozhodnutia odvolaním sa na odôvodnenia č. 182 a 184 tohto rozhodnutia. Preto uvedený štvrtý odkaz vychádzajúci z poznámok pána S. (FC) tiež nemôže byť súčasťou „ostatných prípadov, kde sa v… [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu]“, v zmysle odôvodnenia č. 352 daného rozhodnutia.

133 Naproti tomu treba konštatovať, že ďalších pätnásť udalostí vyplývajúcich z poznámok pána S. (FC) [ďalej len „ďalších 15 odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC)“] nie je výslovne uvedených v bode 5.4.1.1 napadnutého rozhodnutia.

134 Po prvé, pokiaľ ide o vysvetlenie poskytnuté Komisiou, podľa ktorého formulácia „v ostatných prípadoch, kde sa v… [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu]“ uvedená v úvode odôvodnenia č. 352 tohto rozhodnutia, odkazuje na odôvodnenia č. 220, 256, 305 a 319 napadnutého rozhodnutia, ako aj na iné odôvodnenia uvedené v daných odôvodneniach 305 a 319 (to znamená odôvodnenia č. 130, 150, 184, 219, 229, 256 a 258), je totiž potrebné uznať, že tento výklad je prijateľný

v rozsahu, v akom sa odôvodnenia 305 a 319 napadnutého rozhodnutia týkajú najmä štyroch odôvodnení uvedeného rozhodnutia, ktoré uvádzajú obsah poznámok pána S. (FC) vzhľadom na štyri udalosti, a to udalosti uvedené v odôvodneniach č. 150, 220, 229 a 256 napadnutého rozhodnutia. Toto vysvetlenie je však na účely výkladu formulácie „v ostatných prípadoch, kde sa v… [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu]" buď neúplné, keďže sa týka len štyroch z ďalších 15 odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC), alebo irelevantné, pretože odôvodnenia č. 305 a 319 sa tiež odvolávajú na odôvodnenia č. 130, 184, 219 a 258 napadnutého rozhodnutia, ktoré predstavujú, pokiaľ ide o tri z nich, výslovné odkazy na žalobkyňu vyplývajúce z poznámok pána S. (FC) uvedené v odôvodnení č. 349, alebo ktoré, pokiaľ ide o odôvodnenie č. 184 napadnutého rozhodnutia, preberajú obsah poznámok pána S. (FC) vzhľadom na protiprávne stretnutie z 28. januára 1998, na ktorom sa žalobkyňa podľa svojich explicitných tvrdení aspoň sčasti zúčastnila. Preto vysvetlenie poskytnuté Komisiou, z ktorého vyplýva, že vyššie uvedená formulácia sa odvoláva len na odôvodnenia č. 130, 150, 184, 219, 220, 229, 256, 258, 305 a 319 napadnutého rozhodnutia a ktoré je sčasti neúplné a sčasti irelevantné, Všeobecný súd nemôže prijať.

135 V dôsledku toho je opodstatnené sa domnievať, že jediný výklad, ktorý možno odvodiť z formulácie „v ostatných prípadoch, kde sa v… [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu]", ktorou začína odôvodnenie č. 352 tohto rozhodnutia, je výklad, podľa ktorého uvedená formulácia odkazuje na 15 ďalších odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC).

136 Po druhé treba konštatovať, že zo samotných ustanovení druhej časti tejto prvej vety odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia tiež súhlasí so žalobkyňou, pokiaľ ide o, vzhľadom na žalobkyňu, pravdepodobne nepriamy pôvod informácií obsiahnutých v ďalších 15 odkazoch na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC). Podľa samotných ustanovení tejto druhej časti „Komisia akceptuje tvrdenie

spoločnosti, podľa ktorého môžu informácie pochádzať skôr od tretích osôb než od nej samotnej“. Preto je na mieste konštatovať, že nepriamo prijíma tvrdenie žalobkyne, ktoré je prevzaté v odôvodnení č. 345 napadnutého rozhodnutia (v oddieli 5.4.1 nazvanom „Tvrdenia predložené [žalobkyňou]“) a pôvodne uvedené v bode 44 jej odpovede na oznámenie o výhradách.

137 V tomto poslednom bode sa výslovné ustanovenia tejto druhej časti prvej vety odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia zdajú byť rozhodujúce v prejednávanej veci, pretože vznikli v štádiu kontradiktórnej fázy správneho konania, ktorá, ako bolo uvedené v bode 109 vyššie, Komisii umožňuje prijať konečné rozhodnutie o vytýkanom porušení a ktorá uzatvára uvedené konanie, v prejednávanej veci v prospech tvrdenia žalobkyne uvedeného v jej odpovedi na oznámenie o výhradách.

138 Po tretie je potrebné konštatovať, že druhá veta odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia potvrdzuje posledné uvedené posúdenie, pokiaľ ide o rozsah prvej vety. Komisia tam totiž výslovne uvádza, že jej spis „neobsahuje dostatok dôkazov, ktoré by s určitosťou umožňovali preukázať, že sporné informácie“, teda ďalších 15 odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC), „pochádzali priamo od žalobkyne“. Preto sa treba domnievať, že Komisia týmto konštatovaním uvádza, že dôkazy uvedené v jej spise jej neumožňujú z právneho hľadiska dostatočne podoprieť ďalších 15 odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC).

139 Toto konštatovanie je napokon zjavne sčasti potvrdené opisom uvedeným v bode 129 vyššie, ktorý Komisia poskytuje vzhľadom na svoj prístup, pokiaľ ide o dôkazy, ktoré mala k dispozícii. Komisia tam totiž výslovne uvádza, že na základe uvedených dôkazov napokon rozhodla obmedziť obdobie, kedy sa žalobkyňa zúčastňovala na porušení, a to vzhľadom na najlepšie dôkazy, ktoré mala k dispozícii, teda tri odkazy,

z ktorých prvý sa týka telefonického rozhovoru zo 16. decembra 1996, čo presnejšie zjavne znamená tri odkazy výslovne uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia.

140 Komisia tak priznáva, že na rozdiel od toho, ako postupovala pokiaľ ide o tieto tri posledné uvedené odkazy a poznámky pána S. (FC) vo veci protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, týchto ďalších 15 odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC) nemohla uviesť na účely preukázania účasť žalobkyne na dotknutom porušení.

141 Preto je opodstatnené konštatovať, že v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia Komisia na účely pripísania účasti na dotknutom porušení žalobkyni sama vyslovila pochybnosti, pokiaľ ide o vierohodnosť ďalších 15 odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC).

142 Po štvrté treba konštatovať, že túto poslednú úvahu možno potvrdiť vzhľadom na ustanovenia tretej vety odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia, v ktorej Komisia sama jasne vyvodzuje dôsledky zo svojich konštatovaní so zreteľom na nedostatok vierohodnosti ďalších 15 odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC) na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení. Komisia tak vyhlasuje, že „bude to zohľadnené, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia, ku ktorej sa [žalobkyňa] musí vyjadriť". Tento záver zjavne preukazuje, že Komisia sa vzhľadom na dôkazy uvedené vo svojom spise domnievala, že ďalších 15 odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC) nepredstavuje dostatočne vierohodné dôkazy na preukázanie účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

143 Toto posúdenie nemožno zmeniť vzhľadom na vyhlásenia, ktoré poskytla Komisia na pojednávaní v odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom, pokiaľ ide o význam, ktorý treba podľa nej pripísať tretej vete odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia. V tomto ohľade sa podľa Komisie treba domnievať, že posledná veta odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia, teda „bude to zohľadnené, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia, ku ktorej sa [žalobkyňa] musí vyjadriť“, skutočne vyvolala účinky, pretože Komisia neuviedla dôkazy, ktorými disponovala, pokiaľ ide o obdobie pred 16. decembrom 1996, aby preukázala účasť žalobkyne na porušení od roku 1994 do začiatku roka 1996.

144 Tento výklad, podľa ktorého sa dôkazy neuplatnené podľa odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia vzťahovali na obdobie pred 16. decembrom 1996, nemožno prijať, a to z dvoch nasledujúcich dôvodov.

145 V prvom rade je potrebné konštatovať, že žiadny z bodov odôvodnenia, na ktoré odkazujú odôvodnenia č. 305 a 319 napadnutého rozhodnutia, ako aj Komisia na účely výkladu formulácie „v ostatných prípadoch, kde sa v… [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu]“, sa netýka udalosti, ku ktorej by došlo pred dňom, keď sa podľa Komisie začala účasť žalobkyne na dotknutom porušení, teda 16. decembrom 1996. Zo všetkých úvah vyjadrených Komisiou v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že ide o nedostatky spisu Komisie, pokiaľ ide o „ostatné prípady, kde sa v [napadnutom] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyňu]“, ktoré ju viedli k tomu, aby uviedla, že uvedené nedostatky budú „zohľadnené, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia, ku ktorej sa [žalobkyňa] musí vyjadriť“.

146 Ďalej tomuto výkladu odporuje prístup, ktorý Komisia naposledy opísala na pojednávaní, a ktorý je pripomenutý v bode 139 vyššie.

147 Z jasnej povahy ustanovení, ktoré Komisia uviedla v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v tomto štádiu dôvodov, ktorých cieľom podľa samotného názvu bodu 5.4.1.1 bolo posúdenie a závery Komisie týkajúce sa vyjadrení žalobkyne a ktoré uzavreli kontradiktórnu fázu správneho konania, sa rozhodla vylúčiť predmetných 15 ďalších odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC) spomedzi dôkazov, ktoré mohli byť použité proti žalobkyni.

148 Po piate je opodstatnené dodať, na rozdiel od tvrdení Komisie, že Komisia nikde, ani v uvedenom odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia, ani v iných odôvodneniach uvedených v bode 5.4.1.1, neuvádza, že sa napriek nedostatku vierohodnosti týchto ďalších 15 odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC) domnievala, že boli súčasťou súboru nepriamych dôkazov, ktoré uviedla na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

149 Naopak, z všeobecného kontextu dôvodov uvedených v bode 5.4.1.1. v prvom rade vyplýva, že v odôvodneniach č. 349 až 351 napadnutého rozhodnutia, ako bolo uvedené v bode 131 vyššie, Komisia rozlíšila jednak tri odkazy uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia a odkazy, ktoré sa vzťahovali na protiprávne stretnutie z 28. januára 1998, a jednak ďalších 15 odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC). Rovnako treba konštatovať, že v odôvodnení č. 351 napadnutého rozhodnutia sa Komisia vyjadruje k reakciám žalobkyne vzhľadom na tri odkazy uvedené v odôvodnení č. 349 tohto rozhodnutia.

150 Ďalej, v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia Komisia výslovne odkazuje na „ostatné prípady, kde sa… odkazuje na [žalobkyňu]“, teda na 15 ďalších odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC), pričom z týchto ustanovení, ktorými začína prvá veta uvedeného odôvodnenia vyplýva výslovná vôľa Komisie určiť inú kategóriu odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC). Navyše treba poznamenať, že Komisia vo svojich písomných vyjadreniach uviedla, že nepopiera, že

odkazy vyplývajúce z poznámok pána S. (FC) zoradila „podľa ich dôkaznej hodnoty“ (pozri bod 67 vyššie). V týchto písomných vyjadreniach potvrdzuje, ako bolo uvedené v bode 147 vyššie, že 15 odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC) odlišných od odkazov uvedených v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, vylúčila, pretože neboli postačujúce na preukázanie tajne dohodnutého správania.

151 Komisia sa však domnieva, že napriek nedostatku vierohodnosti 15 ďalších odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC), mohla tieto odkazy uplatniť v rámci súboru nepriamych dôkazov, ktoré uviedla.

152 Po prvé, na podporu tohto tvrdenia sa Komisia na pojednávaní odvolala na odôvodnenia č. 305 a 319 napadnutého rozhodnutia, v ktorých boli ako dôkazy svedčiace proti žalobkyni výslovne uvedené iné časti poznámok pána S. (FC).

153 Toto tvrdenie nemožno prijať, hoci uvedené odôvodnenia č. 305 a 319 napadnutého rozhodnutia predchádzali vyjadreniam žalobkyne k oznámeniu o výhradách (oddiel 5.4.1) a v odpovedi na uvedené vyjadrenia žalobkyne Komisia v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia, ako to potvrdzuje aj vo svojich písomných vyjadreniach, uznáva, že na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení nemohla uplatniť 15 ďalších odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC). Preto je na mieste konštatovať, že z ustanovení odôvodnenia č. 352 tohto rozhodnutia nevyplýva žiadna pochybnosť, pokiaľ ide o osud, ktorý Komisia v závere kontradiktórneho správneho konania vyhradila pre tieto ďalšie odkazy.

154 Po druhé Komisia v odôvodneniach č. 357 a 358 napadnutého rozhodnutia pripomína, že svoje výhrady voči žalobkyni vo všeobecnosti zakladá na poznámkach pána S. (FC) a neobmedzuje sa na tri odkazy uvedené v odôvodnení č. 349 tohto rozhodnutia.

155 V tomto ohľade, najskôr pokiaľ ide o odôvodnenie č. 357 napadnutého rozhodnutia treba konštatovať, že naozaj výslovne odkazuje na poznámky pána S. (FC). Tento odkaz však neumožňuje domnievať sa, že Komisia tým mala na mysli všetkých 19 odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC). Vzhľadom na závery Komisie uvedené v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia totiž tento všeobecný odkaz nespĺňa požadované podmienky presnosti vyplývajúce z judikatúry pripomenutej v bode 96 vyššie, pokiaľ ide o súbor nepriamych dôkazov uvedený Komisiou. V prejednávanej veci to platí tým viac, že poznámky pána S. (FC) predstavujú všeobecne známu časť dôkazov, ktoré Komisia uplatnila voči žalobkyni, a to 19 z 21 udalostí, pri ktorých bola žalobkyňa menovite uvedená. V každom prípade by prijatie tohto tvrdenia Komisie, pokiaľ ide o odkaz na poznámky pána S. (FC), ktorý uviedla v odôvodnení č. 357 napadnutého rozhodnutia, viedlo k neprekonateľnému nesúladu medzi týmito dvomi odôvodneniami a jasným znením odôvodnenia č. 352 tohto rozhodnutia.

156 V dôsledku toho je opodstatnené sa domnievať, že odkaz na poznámky pána S. (FC) uvedený v odôvodnení č. 357 napadnutého rozhodnutia sa týka len troch odkazov spomenutých v odôvodnení č. 349 tohto rozhodnutia a poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998.

157 Ďalej, pokiaľ ide o odôvodnenie č. 358 napadnutého rozhodnutia, Komisia sa v ňom abstraktným a všeobecným spôsobom odvoláva na súbor „aktuálnych písomných dôkazov o skutkových okolnostiach (uvedených v oddieli 4.3)“. Z 21 udalostí uvedených v bode 117 vyššie však vyplýva, že v období porušenia, ktoré Komisia uvádza voči žalobkyni, iba poznámky pána S. (FC) predstavovali takéto aktuálne dôkazy, ktoré by sa výslovne, či už priamo alebo nepriamo, týkali žalobkyne. Je totiž potrebné uviesť,

že časti poznámok pána W. (EKA) uvedené Komisiou v odôvodneniach č. 162 až 164 napadnutého rozhodnutia týkajúce sa stretnutia v Turku zo 14. októbra 1997 sa vôbec netýkajú žalobkyne. Preto sa treba domnievať, že rovnako ako odkaz na poznámky pána S. (FC) obsiahnutý v odôvodnení č. 357 napadnutého rozhodnutia, tento odkaz na poznámky pána S. (FC) vzhľadom na svoju abstraktnú a všeobecnú povahu neumožňuje domnievať sa, ako to tvrdí Komisia, že Komisia tým na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení prijala súbor odkazov vyplývajúcich z uvedených poznámok, vrátane 15 ďalších odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC), ktoré však zamietla v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia. V každom prípade z rovnakých dôvodov ako sú dôvody uvedené so zreteľom na odôvodnenie č. 357 napadnutého rozhodnutia, ak by malo byť prijaté tvrdenie Komisie, vyplýval by z toho neprekonateľný nesúlad medzi závermi, ktoré Komisia uviedla v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia a ostatnými dôvodmi uvedenými v bode 5.4.1.1 tohto rozhodnutia.

158 Preto sa treba domnievať, že odkaz na súbor „aktuálnych písomných dôkazov o skutkových okolnostiach (uvedených v oddieli 4.3)“ uvedený v odôvodnení č. 358 napadnutého rozhodnutia sa týka len troch odkazov uvedených v odôvodnení č. 349 tohto rozhodnutia a poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998.

159 Napokon, po tretie Komisia tvrdí, že z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že informácia je nepriamo sprostredkovaná, alebo jej dosah je druhoradý, nemá žiadny vplyv na možnosť použiť túto informáciu ako dôkaz. V prejednávanej veci, ako vyplýva tak z jasných ustanovení odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia, ako aj z písomných vyjadrení samotnej Komisie, posledná uvedená v štádiu kontradiktórnej fázy správneho konania rozhodla bez akejkoľvek výhrady neuplatniť týchto 15 ďalších odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC).

160 Preto, keďže v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia Komisia nielen v prvých dvoch vetách uvedeného odôvodnenia uznala slabú dôkaznú hodnotu 15 ďalších odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC), ale najmä v tretej vete tohto odôvodnenia vyvodila záver, že nemohla využiť uvedené odkazy v poznámkach pána S. (FC) na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení, je opodstatnené sa domnievať, že Komisia mala výslovne uviesť, pokiaľ bol taký jej ďalší zámer, že sa napriek tomu domnieva, že tieto odkazy môžu byť uplatnené v rámci súboru nepriamych dôkazov.

161 Komisia však v žiadnom bode medzi odôvodneniami č. 353 a 356 napadnutého rozhodnutia nezaraďuje 15 ďalších odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC) do súboru nepriamych dôkazov na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

162 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že je správne uvedené, že v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia Komisia rozhodla nezaradiť 15 ďalších odkazov na žalobkyňu uvedených v poznámkach pána S. (FC) medzi dôkazy svedčiace v neprospech žalobkyne, a to aj pokiaľ ide o súbor nepriamych dôkazov uvedených Komisiou.

— Záver týkajúci sa určenia dôkazov uvedených v neprospech žalobkyne z titulu jej údajnej účasti na dotknutom porušení

163 Na prvom mieste je nutné uviesť, po prvé, že v bode 5.4.1.1 napadnutého rozhodnutia Komisia nikde neuvádza dátum 9. februára 2000 ako dátum ukončenia účasti

žalobkyne na dotknutom porušení. Neuvádza tam ani žiadny počiatočný dôkaz týkajúci sa určenia dátumu ukončenia účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

164 Po druhé, v odpovedi na tvrdenia žalobkyne v tejto otázke (pozri bod 57 vyššie) Komisia tvrdí, že nie je rozhodujúce, že žalobkyňa nebola oboznámená s vyhlásením spoločnosti EKA v rámci oficiálneho stretnutia CEFIC z 9. februára 2000, pretože kartel v tomto období skončil. Podľa Komisie však skutočnosť, že žalobkyňa uvádza, že jej dané vyhlásenie nebolo známe, vážne naznačuje, že sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000.

165 V prvom rade je však potrebné konštatovať, že táto argumentácia Komisie, ktorej cieľom je relativizovať dôležitosť určenia dátumu konca údajnej účasti žalobkyne na dotknutom porušení, nemôže uspieť. Treba totiž pripomenúť, že dĺžka trvania porušenia, ktorá predpokladá, že je známy dátum jeho ukončenia, predstavuje jednu zo základných zložiek porušenia, ktorej dôkazné bremeno zaťažuje Komisiu (rozsudok Peróxidos Orgánicos/Komisia, už citovaný v bode 105 vyššie, bod 52). Preto je v prejednávanej veci úlohou Komisie predložiť dôkaz o účasti žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000.

166 Okrem toho, určenie dátumu ukončenia údajnej účasti žalobkyne na dotknutom porušení Komisiou je v prejednávanej veci o to nevyhnutnejšie, že z bodov 48 a 49 vyjadrení žalobkyne k oznámeniu o výhradách, ako aj z písomných vyjadrení v prejednávanej veci vyplýva, že žalobkyňa výslovne poprela, že sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000. V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že Komisia v bode 5.4.1.1, v ktorom mala posúdiť vyjadrenia žalobkyne k oznámeniu o výhradách a napokon vyvodiť dôsledky predmetného správneho konania, nepreukázala dôvody,

pre ktoré sa nakoniec napriek vyjadreniam žalobkyne domnievala, že žalobkyňa sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000.

167 Po tretie je však opodstatnené uviesť, že to nie je v poslednom rade, ako uznáva samotná Komisia v odôvodnení č. 488 napadnutého rozhodnutia, ktorý je uvedený v časti 7.1 nazvanej „Dátumy začiatku a ukončenia" v hlave 7, ktorá má názov „Dĺžka porušenia", že podľa svojich vlastných tvrdení určila, odvolávajúc sa najmä na odôvodnenie č. 283 napadnutého rozhodnutia, ktoré je obsiahnuté v časti 4.3 o histórii kartelu, dátum ukončenia účasti členov kartelu na porušení a vyvodila závery v tejto veci.

168 Tak v odôvodnení č. 488 napadnutého rozhodnutia, ako aj v odôvodnení č. 283, na ktoré sa toto odôvodnenie odvoláva, Komisia uvádza dátum 9. februára 2000 ako dátum konania protiprávneho stretnutia členov kartelu na okraji oficiálneho stretnutia CEFIC v Bruseli z tohto istého dňa. Treba však uviesť nejednoznačnú a vzájomne si odporujúcu povahu dôvodov, ktoré Komisia uviedla na účely uplatnenia dátumu 9. február 2000 ako dátumu ukončenia trvania porušenia, pokiaľ ide o žalobkyňu.

169 V odôvodnení č. 283 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza, že 9. februára 2000 sa v Bruseli konalo oficiálne stretnutie CEFIC, na ktorom sa žalobkyňa zúčastnila. Z toho istého odôvodnenia vyplýva, že v rámci tohto stretnutia pán S. (EKA) oznámil „svojim partnerom, že sa odmieta zúčastňovať na akejkoľvek ďalšej diskusii s konkurentmi". Treba však konštatovať, že hoci Komisia v odôvodnení č. 283 napadnutého rozhodnutia jasne uvádza, že z jej spisu vyplýva účasť spoločností EKA, Arkema France a žalobkyne na oficiálnom stretnutí CEFIC, neuvádza žiadny dôkaz o účasti žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000, na ktorom pán S. (EKA) predložil svoje vyhlásenie v mene spoločnosti EKA. Dokonca v danom odôvodnení č. 283 napadnutého rozhodnutia Komisia ani neuvádza, že na okraji oficiálneho

stretnutia CEFIC z 9. februára 2000 sa uskutočnilo protiprávne stretnutie. Uvádza len vyhlásenie v mene spoločnosti EKA „na okraji [oficiálneho] stretnutia“ CEFIC z toho istého dňa.

170 V dôsledku toho z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia v odôvodnení č. 283 napadnutého rozhodnutia len predpokladala, že účasť žalobkyne na spornom stretnutí z 9. februára 2000 vyplýva z jej účasti na oficiálnom stretnutí CEFIC z 9. februára 2000. Tento predpoklad je zjavne nepostačujúci, keďže žalobkyňa vo svojich vyjadreniach k oznámeniu o výhradách výslovne poprela, že sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000. Napokon treba pripomenúť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vôbec neuvádza, že účastníci oficiálnych stretnutí CEFIC sa nevyhnutne zúčastňovali na stretnutiach kartelu, ktoré sa uskutočňovali na ich okraji. Navyše v odôvodnení č. 76 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza, že na úrovni riadenia sa diskusie uskutočňovali v rámci multilaterálnych stretnutí, často na okraji stretnutí pracovnej skupiny pre chlorečnan sodný v CEFIC.

171 Spojenie, ktoré Komisia vytvára medzi oficiálnym stretnutím CEFIC z 9. februára 2000 a protiprávnym stretnutím z toho istého dňa, je uvedené aj v odôvodnení č. 488 napadnutého rozhodnutia, kde Komisia bez toho, aby uviedla čo len jediný dôkaz na podporu svojho tvrdenia, pričom sa odvoláva len na odôvodnenie č. 283 napadnutého rozhodnutia, uvádza, že „posledné protisúťažné stretnutie – na ktorom sa zúčastnili spoločnosti EKA, Arkema France a [žalobkyňa] – sa uskutočnilo 9. februára 2000“ a že „[žalobkyňa] sa priamo zúčastnila na stretnutí z 9. februára 2000“. Preto je znovu potrebné konštatovať, že pokiaľ Komisia vôbec neuviedla, a tým *a fortiori* ani nepreukázala, že účasť na oficiálnych stretnutiach CEFIC zahŕňala účasť na protisúťažných stretnutiach uskutočnených na okraji prvých uvedených stretnutí, žalobkyňa

oprávnene tvrdí, že Komisia nepredložila žiadny dôkaz o jej účasti na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000, ktoré bolo jediným stretnutím kartelu v tento deň.

172 Napokon z prílohy I napadnutého rozhodnutia priamo vyplýva, že žalobkyňa nie je uvedená ako jeden z účastníkov protiprávneho stretnutia z 9. februára 2000. Komisia sa vo svojich písomných vyjadreniach v tomto ohľade odvoláva na vecnú chybu. Z odôvodnenia č. 69 napadnutého rozhodnutia a z poznámky pod čiarou č. 114 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že príloha I tohto rozhodnutia obsahuje zoznam 72 protisúťažných kontaktov, na ktorých sa zúčastnili členovia dotknutého kartelu. V dôsledku toho sa posledný riadok tabuľky prevzatej v prílohe I napadnutého rozhodnutia určite týka protiprávneho stretnutia z 9. februára 2000 uvedeného Komisiou, a nie oficiálneho stretnutia CEFIC z toho istého dňa. Vzhľadom na dôvody napadnutého rozhodnutia a spisové materiály však nič neumožňuje konštatovať, že žalobkyňa sa, ako tvrdí Komisia, zúčastnila na tomto kartelovom stretnutí, a na základe toho sa domnievať, že skutočnosť, že žalobkyňa nebola uvedená v prílohe I napadnutého rozhodnutia ako účastníčka protiprávneho stretnutia z 9. februára 2000, je dôsledkom jednoduchej vecnej chyby.

173 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že pokiaľ v tomto smere neexistuje žiadny dôkaz predložený Komisiou, Komisia nesprávne tvrdí, že účasť žalobkyne na porušení skončila 9. februára 2000. Preto je opodstatnené prijať ako dôvodné tvrdenie žalobkyne založené na tom, že Komisia nepreukázala, že žalobkyňa sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí z 9. februára 2000. Nemohla teda uvádzať tento dátum ako dátum ukončenia účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

174 Ďalej, pokiaľ ide po prvé o aktuálne rukou písané skutkové dôkazy, z vyššie uvedených úvah vyplýva, na jednej strane, že ide len o odkazy vyplývajúce z poznámok pána S. (FC). Na druhej strane, spomedzi 19 odkazov vyplývajúcich z poznámok pána S. (FC), pôvodne uplatnených v predbežnej časti správneho konania, pokiaľ ide

o trvanie dotknutého porušenia, Komisia v závere kontradiktórnej fázy správneho konania, výslovne uviedla v rámci súboru nepriamych dôkazov, ktorých cieľom bolo preukázať účasť žalobkyne na dotknutom porušení, len tri odkazy vyplývajúce z poznámok pána S. (FC) uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia a odkaz vzťahujúci sa na protiprávne stretnutie z 28. januára 1998. Pokiaľ ide o 15 ďalších odkazov na žalobkyňu v poznámkach pána S. (FC), treba sa domnievať, že z dôvodu ich nedostatočnej dôkaznej hodnoty boli vylúčené z uvedeného súboru nepriamych dôkazov v odôvodnení č. 352 napadnutého rozhodnutia.

175 Po druhé, pokiaľ ide o vyhlásenia konkurentov žalobkyne zahrnuté Komisiou do súboru nepriamych dôkazov, keďže umožňujú preukázať jej účasť na dotknutom porušení, z dôkazov uplatnených Komisiou, uvedených v bodoch 117 a 120 vyššie vyplýva, že v období porušenia, ktoré voči žalobkyni uplatňuje Komisia, ide o vyhlásenia spoločností EKA a FC, s výnimkou ostatných spoločností. Je totiž potrebné konštatovať, že Komisia ani počas predbežnej fázy, ani v závere kontradiktórnej fázy správneho konania neuplatnila vyhlásenia spoločnosti Arkema France, ako sú uvedené v bode 6 vyššie a obsiahnuté v prílohe A.3 žaloby, na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

176 Po tretie, Komisia uvádza priznanie žalobkyne týkajúce sa jej účasti na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998. Na účely zistenia rozsahu tejto účasti sa Komisia opiera o poznámky pána S. (FC) týkajúce sa tohto stretnutia a o vyhlásenia spoločností FC a EKA.

177 Vzhľadom na závery uvedené v bodoch 163 až 176 vyššie je dôležité najskôr posúdiť dôkaznú hodnotu dôkazov predložených Komisiou a ďalej posúdiť, či sú tieto

dôkazy dostatočné na to, aby umožnili preukázať účasť žalobkyne na dotknutom porušení.

O dôkaznej hodnote dôkazov uplatnených voči žalobkyni

— Pokiaľ ide o aktuálne listinné dôkazy o priamej účasti žalobkyne na dotknutom porušení

178 Najskôr je potrebné uviesť, že preskúmanie dôkaznej hodnoty poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998 sa uskutoční súčasne s preskúmaním priznania žalobkyne, pokiaľ ide o jej účasť na danom stretnutí (pozri body 216 až 218 nižšie).

179 Najskôr, pokiaľ ide o tri odkazy na žalobkyňu vyplývajúce z poznámok pána S. (FC) a uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, treba v prvom rade konštatovať, že vzhľadom na pripomienky, ktoré účastníci konania uviedli vo svojich písomných vyjadreniach, a na ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil buď písomne alebo na pojednávaní, poznámky pána S. (FC), ako sú uvedené v spise Komisie, teda strojom písané, vyplývajú tak z prepisu do tohto formátu, ako aj z prekladu pána S. (FC) vlastných rukou písaných poznámok z fínčiny do angličtiny, ktoré si pán S. (FC) sám viedol počas každej z udalostí, ktorú opisujú. V tomto ohľade, napriek niekoľkých formálnym, či dokonca terminologickým spresneniam, pokiaľ ide o určité pasáže, na ktoré Všeobecný súd upriamil pozornosť Komisie na pojednávaní, je potrebné sa domnievať, že vzhľadom na to, že poznámky uvedené v spise sú verným prekladom a prepisom rukou písaných poznámok pôvodne vedených pánom S. (FC), pričom tieto posledné uvedené rukou písané poznámky zostavil v čase skutkových

okolností pán S. (FC), ich znenie prepísané do angličtiny treba považovať za aktuálny písomný dôkaz o porušení. Preto tri odkazy na poznámky pána S. (FC), ako sú uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, predstavujú takéto dôkazy.

180 Presnejšie, pokiaľ ide po prvé o poznámky pána S. (FC) týkajúce sa jeho telefonického rozhovoru zo 16. decembra 1996 s pánom S. (EKA), pán S. (FC) uviedol, že sa zhováral so žalobkyňou. V časti prepisu uskutočneného pánom S. (FC) do svojich poznámok z tohto rozhovoru zo 16. decembra 1996, ktorú Komisia uviedla v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, je uvedené: „[DÔVERNÉ]“. Táto časť odôvodnenia č. 349 týkajúceho sa tohto stretnutia obsahuje aj odkaz na odôvodnenie č. 130 napadnutého rozhodnutia. V predmetnom odôvodnení Komisia uvádza, že sa domnieva, že tento dôkaz preukazuje účasť žalobkyne na karteli, keďže sa zúčastnila protiprávneho kontaktu s konkurentom.

181 Pokiaľ ide, po druhé, o poznámky pána S. (FC) týkajúce sa jeho telefonického rozhovoru zo 4. decembra 1998 s pánom S. (EKA), pán S. (EKA) uviedol, že Arkema France diskutovala so žalobkyňou. V časti prepisu uskutočneného pánom (FC) do svojich poznámok z tohto stretnutia zo 4. decembra 1998, ktorú Komisia uviedla v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, je uvedené: „[DÔVERNÉ]“. V tejto časti odôvodnenia č. 349 týkajúceho sa tohto stretnutia sa takisto odkazuje na odôvodnenie č. 219 napadnutého rozhodnutia, v ktorom je uvedená rovnaká citácia.

182 Pokiaľ ide, po tretie, o poznámky pána S. (FC) týkajúce sa jeho telefonického rozhovoru z 9. decembra 1999 s pánom L. (Arkema France), jeden z nich uviedol, že diskutoval so žalobkyňou. Komisia so zreteľom na posledný uvedený telefonický rozhovor v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia uvádza, že nemohla spresniť, ktorý

z diskutujúcich sa zhováral so žalobkyňou. Na rozdiel od toho, čo Komisia naznačuje v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, však tento nedostatok spresnenia nie je zanedbateľný. Dôsledkom zvýšenia počtu sprostredkovateľov je totiž zníženie vierohodnosti dôkazu vzťahujúceho sa na dotknuté kontakty. V dôsledku toho by stupeň vierohodnosti tohto prepisu bol vyšší, pokiaľ by to bol skutočne pán S. (FC), kto sa zhováral so žalobkyňou, a nie pán L. (Arkema France), ktorý sa ňou v skutočnosti zhováral.

183 Okrem toho, stále vzhľadom na tento telefonický rozhovor z 9. decembra 1999 je opodstatnené uviesť, že časť poznámok pána S. (FC) v tejto veci, ktorú uvádza Komisia v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, znie: „[DÔVERNÉ]“. V tejto časti odôvodnenia č. 349 týkajúceho sa tohto stretnutia je obsiahnutý aj odkaz na odôvodnenie č. 258 napadnutého rozhodnutia. V poslednom uvedenom odôvodnení Komisia v tejto súvislosti uvádza, že účastníci rozhovoru diskutovali o potrebe nájsť novú všeobecnú dohodu medzi konkurentmi. Okrem vyššie uvedenej časti, ktorú Komisia uviedla v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, poznámky pána S. (FC) prevzaté v odôvodnení č. 258 napadnutého rozhodnutia údajne spresňovali nasledujúce:

„[DÔVERNÉ].“

184 V druhom rade je vhodné pripomenúť, ako vyplýva z odôvodnenia č. 350 napadnutého rozhodnutia, že tri odkazy na žalobkyňu vyplývajúce z poznámok pána S. (FC), uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, podľa Komisie jasne svedčia o priamych telefonických rozhovoroch so žalobkyňou a zjavne naznačujú, že žalobkyňa priamo prispela k všeobecným dohodám o cenách. Okrem toho, z písomných vyjadrení Komisie a z jej odpovedí na otázky, ktoré položil Všeobecný súd na pojednávaní vyplýva jednak, že tieto tri dôkazy sú mimoriadne presvedčivé a teda predstavujú hlavné dôkazy svedčiace proti žalobkyni preukazujúce, že sa zúčastnila na jedinom

a trvalom porušení celoeurópskych rozmerov sledovanom Komisiou, jednak, že žalobkyňa nespochybnila tieto vyhlásenia, a napokon, že tieto aktuálne skutkové dôkazy osobitne výrazne usvedčujú žalobkyňu, pričom nejde o jediné dôkazy získané Komisiou. Žalobkyňa naopak spochybňuje dôkaznú hodnotu uvedených aktuálnych skutkových dôkazov, pokiaľ ide o jej údajnú účasť na dotknutom porušení.

185 V tomto ohľade je potrebné uviesť, po prvé, že na rozdiel od tvrdení Komisie žalobkyňa vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách (pozri najmä bod 76 jej odpovede na oznámenie o výhradách) spochybnila dôkaznú hodnotu poznámok pána S. (FC), najmä pokiaľ ide o telefonický rozhovor zo 16. decembra 1996.

186 Po druhé, vo všeobecnosti treba konštatovať, na rozdiel od tvrdení Komisie, že tieto tri odkazy na žalobkyňu vyplývajúce z poznámok pána S. (FC), ako sú uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, predstavujú nepriame dôkazy o údajnej účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

187 Tieto tri odkazy totiž potvrdzujú, počas telefonických rozhovorov medzi pánmi S. (FC) a S. (EKA) (rozhovory zo 16. decembra 1996 a zo 4. decembra 1998) alebo medzi pánmi S. (FC) a L. (Arkema France) (rozhovor z 9. decembra 1999), buď diskusiu medzi pánom S. (FC) a žalobkyňou [pozri poznámky pána S. (FC) o rozhovoroch zo 16. decembra 1996 a z 9. decembra 1999, pretože vzhľadom na váhavý postoj Komisie v tomto ohľade sa predpokladá, že tento posledný telefonický rozhovor sa konal medzi pánom S. (FC) a žalobkyňou], alebo diskusiu medzi spoločnosťou Arkema France a žalobkyňou [pozri poznámky pána S. (FC) o jeho rozhovore zo 4. decembra 1998].

188 V dôsledku toho, ako tvrdí žalobkyňa, tieto tri odkazy uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia a vyplývajúce z poznámok pána S. (FC) len nepriamo sprostredkúvajú údajnú diskusiu medzi konkurentmi žalobkyne a žalobkyňou, predchádzajúcu udalosti, ktorej sa každý z týchto odkazov priamo týka. Za týchto podmienok je dôkazná hodnota uvedených dôkazov menšia, pretože tieto dôkazy samotné priamo nedosvedčujú účasť žalobkyne na dotknutom porušení. Na to, aby tieto poznámky predstavovali priamy dôkaz o uvedenej účasti by bolo potrebné, aby bol takýto dôkaz získaný Komisiou priamo od žalobkyne (napríklad na základe prehliadky priestorov, ktorá sa v prejednávanej veci nekonala) alebo, v krajnom prípade, aby išlo o rukou písanú poznámku z obdobia skutkových okolností [ako sú poznámky pána S. (FC)] poukazujúcu na obsah diskusie medzi jej autorom a žalobkyňou. V prejednávanej veci však žiadny z troch odkazov vyplývajúcich z poznámok pána S. (FC), ktoré Komisia uviedla v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, nepredstavuje takýto priamy dôkaz o účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

189 Preto, hoci tri odkazy na žalobkyňu vyplývajúce z poznámok pána S. (FC), ako sú uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, predstavujú aktuálne dôkazy o porušení, keďže odkazujú na udalosti spôsobilé charakterizovať toto porušenie, je však potrebné konštatovať, že v žiadnom prípade nejde o dôkazy pochádzajúce z udalostí na ktorých sa priamo zúčastnila žalobkyňa. Za týchto podmienok, napriek skutočnosti, že sa tieto tri odkazy týkajú udalostí, ku ktorým došlo v období porušenia, je na to, aby mohli byť kvalifikované ako dôkazné, potrebné preskúmať, či ich dostatočne potvrdzujú iné dôkazy.

190 Po tretie, pokiaľ ide o údajné diskusie medzi pánom S. (FC) a žalobkyňou, ako sú uvedené v poznámkach pána S. (FC) vzhľadom na telefonické rozhovory zo 16. decembra 1996, alebo z 9. decembra 1999, a keďže so zreteľom na váhavý postoj Komisie v tejto otázke sa bude predpokladať, že posledný uvedený telefonický rozhovor sa uskutočnil

medzi pánom S. (FC) a žalobkyňou, možno považovať za prekvapivé, že pán S. (FC) nevyhotovil prepis jeho obsahu do svojich poznámok.

191 Ako totiž vyplýva zo spisových materiálov, a konkrétne z časti poznámok pána S. (FC), posledný uvedený mal zjavne vo zvyku prepísať do svojich poznámok svoje kontakty (telefonické alebo z osobných stretnutí) s konkurentmi FC. To napokon naznačuje aj Komisia v poslednej vete odôvodnenia č. 351 napadnutého rozhodnutia, kde tvrdí, že „poznámky [pána S. (FC)] predstavujú zápisnicu alebo správu zo stretnutí a telefonických rozhovorov, na ktorých sa pán S. (FC) sám zúčastnil". Predsa však treba konštatovať, že v uvedených poznámkach neexistuje zápisnica ani správa z akéhokoľvek priameho telefonického kontaktu medzi pánom S. (FC) a žalobkyňou.

192 Po štvrté je opodstatnené konštatovať, že z prepisu vypočutia pána S. (FC) Komisiou vyplýva, že pán S. (FC) pri tejto príležitosti nezdôrazňoval a tým potvrdil tieto dva kontakty so žalobkyňou, ktoré sú uvedené v jeho poznámkach z rozhovorov zo 16. decembra 1996 a z 9. decembra 1999. Všeobecný súd takisto pripomína, že Komisia na tomto vypočutí nepovažovala za potrebné požiadať pána S. (FC), aby ich objasnil, ani pokiaľ ide o neexistenciu správy v jeho poznámkach z jeho údajných telefonických rozhovorov so žalobkyňou, ani pokiaľ ide o obsah týchto diskusií, a dokonca ani vzhľadom na význam, ktorý treba pripisovať trom odkazom na žalobkyňu vyplývajúcim z jeho poznámok a uvedeným v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia.

193 V treťom rade treba so zreteľom na úvahy uvedené v bodoch 184 až 192 vyššie posúdiť dôkaznú hodnotu, ktorú možno pripísať každému z troch odkazov uvedených v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia.

194 Po prvé, pokiaľ ide o poznámky pána S. (FC) týkajúce sa telefonického rozhovoru zo 16. decembra 1996, s určitosťou možno uznať, že formulácia v uvedených poznámkach, na ktorú poukazuje Komisia v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, teda „[DÔVERNÉ]", môže predstavovať počiatočný dôkaz o existencii priamych kontaktov medzi členom kartelu a žalobkyňou.

195 Ako však bolo uvedené vo všeobecných úvahách v bodoch 186 až 192 vyššie, je potrebné konštatovať, že neexistujú poznámky pána S. (FC), ktoré by priamo odkazovali na údajnú diskusiu so žalobkyňou, na ktorú sa odkazuje v jeho poznámkach z telefonického rozhovoru zo 16. decembra 1996. Ani v prepise z jeho vypočutia sa nenachádza žiadna informácia týkajúca sa buď telefonického rozhovoru zo 16. decembra 1996 alebo tejto údajnej skoršej diskusie so žalobkyňou. Okrem toho v odôvodnení č. 130 napadnutého rozhodnutia, ktoré odkazuje na uvedený telefonický rozhovor, Komisia neposkytla žiadny iný dôkaz, ktorý by mohol poznámkam pána S. (FC) pripísať dostatočnú dôkaznú hodnotu v tomto zmysle. Navyše je na mieste konštatovať, že z vyhlásení spoločnosti EKA nevyplýva žiadny dôkaz, ktorý by mohol potvrdiť obsah telefonického rozhovoru zo 16. decembra 1996, ako je uvedený v poznámkach pána M. S. (FC).

196 Preto sa treba domnievať, že vzhľadom na to, že neexistuje žiadny dôkaz potvrdzujúci informácie v poznámkach pána S. (FC) týkajúce sa telefonického rozhovoru zo 16. decembra 1996, pri ktorom by bol vyslovený názov žalobkyne, hoci táto sa ho priamo nezúčastnila, tento odkaz na žalobkyňu v uvedených poznámkach nepredstavuje dostatočne dôveryhodný dôkaz o jej účasti na dotknutom porušení.

197 Po druhé, pokiaľ ide o poznámky pána S. (FC) týkajúce sa telefonického rozhovoru zo 4. decembra 1998 medzi pánmi S. (FC) a S. (EKA), napriek neurčitým informáciám, ktoré Komisia použila pri sprostredkovaní údajnej diskusie medzi spoločnosťou Arkema France a žalobkyňou, sa možno domnievať, že formulácia použitá v uvedenej poznámke, na ktorú Komisia poukazuje v odôvodnení č. 349 napadnutého

rozhodnutia, teda „[DÔVERNÉ]“, môže takisto predstavovať počiatočný dôkaz o existencii priamych kontaktov medzi členom kartelu a žalobkyňou.

198 Najskôr je však potrebné uviesť, že táto poznámka sa netýka diskusie medzi jedným z účastníkov tohto telefonického rozhovoru zo 4. decembra 1998 a žalobkyňou, ale poukazuje na diskusiu medzi treťou osobou, spoločnosťou Arkema France, a žalobkyňou. Ďalej je opodstatnené konštatovať, že z prepisu vypočutia pána S. (FC) Komisiou nevyplýva žiadna informácia, ktorá by bližšie objasňovala okolnosti tohto rozhovoru zo 4. decembra 1998, ktoré sú prepísané v jeho poznámkach. Okrem iného treba uviesť, že v odôvodnení č. 219 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa odvoláva na uvedený telefonický rozhovor, Komisia neposkytla žiadny iný dôkaz, ktorý by poznámkam pána S. (FC) priznával dostatočnú dôkaznú hodnotu v tomto zmysle. Rovnako je opodstatnené znovu konštatovať, že z vyhlásení spoločnosti EKA nevyplýva žiadny údaj potvrdzujúci obsah telefonického rozhovoru zo 4. decembra 1998, ktorý je uvedený v danej poznámke pána S. (FC). Napokon treba pripomenúť, že z vyhlásení spoločnosti Arkema France [pána L. (Arkema France)] počas jej vypočutia Komisiou 24. septembra 2004 nevyplýva žiadny dôkaz, ktorý by podporoval obsah telefonického rozhovoru zo 4. decembra 1998, ako je uvedený v poznámkach pána S. (FC), teda že spoločnosť Arkema France diskutovala so žalobkyňou. Toto posledné uvedené konštatovanie nakoniec nie je prekvapujúce, keďže ako tvrdí žalobkyňa, z prepisu uvedeného vypočutia spoločnosti Arkema France vyplýva, že táto spoločnosť uviedla žalobkyňu ako člena kartelu len v prvom období, ktoré trvalo od októbra 1994 do polovice roka 1998, ale nie v druhom období, ktoré trvalo od polovice roka 1998 do mája 2000.

199 Preto je na mieste sa domnievať, že pokiaľ neexistuje žiadny dôkaz potvrdzujúci údaje poznámok pána S. (FC) týkajúce sa telefonického rozhovoru zo 4. decembra 1998, tento odkaz na žalobkyňu v uvedených poznámkach nepredstavuje dostatočne dôveryhodný dôkaz, pokiaľ ide o preukázanie účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

200 Po tretie, pokiaľ ide o poznámky pána S. (FC) týkajúce sa telefonického rozhovoru z 9. decembra 1999 medzi pánmi S. (FC) a L. (Arkema France), znovu možno uznať, že formulácia v tejto poznámke, na ktorú poukazuje Komisia v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, a to „[DÔVERNÉ]", môže predstavovať počiatočný dôkaz o existencii priamych kontaktov medzi členom kartelu a žalobkyňou.

201 Na jednej strane však, za predpokladu, že to bol pán S. (FC), kto diskutoval so žalobkyňou, ako už bolo uvedené vo všeobecných úvahách v bodoch 186 až 192 vyššie, je potrebné konštatovať, že neexistuje poznámka pána S. (FC), ktorá by priamo odkazovala na údajnú diskusiu so žalobkyňou, na ktorú sa odkazuje v jeho poznámkach. Ani v prepise z jeho vypočutia neexistuje žiadna informácia o tejto údajnej diskusii so žalobkyňou. Okrem toho, v odôvodnení č. 258 napadnutého rozhodnutia, ktoré odkazuje na uvedený telefonický rozhovor, Komisia neposkytla žiadny iný dôkaz, ktorý by poznámkam pána S. (FC) priznával dostatočnú dôkaznú hodnotu vzhľadom na telefonický rozhovor z 9. decembra 1999. Napokon, rovnako ako pri telefonickom rozhovore zo 4. decembra 1998, z vyhlásenia spoločnosti Arkema France [pána L. (Arkema France)] počas jej vypočutia Komisiou 24. septembra 2004 nevyplýva žiadny dôkaz, ktorý by Všeobecnému súdu poskytol viac informácií, pokiaľ ide o poznámky pána S. (FC) z jeho telefonického rozhovoru z 9. decembra 1999.

202 Na druhej strane, aj za predpokladu, že to bol pán L. (Arkema France), ktorý sa zhováral so žalobkyňou, bolo by treba konštatovať nesúlad medzi okolnosťami tohto stretnutia, ktoré boli prepísané v poznámkach pána S. (FC) a vyhláseniami pána L. (Arkema France) získanými počas jeho vypočutia z 24. septembra 2004. Nielenže z vyhlásení spoločnosti Arkema France získaných na uvedenom vypočutí nevyplýva žiadny kontakt medzi touto spoločnosťou a žalobkyňou, ale najmä, znovu podľa tvrdení žalobkyne, sa zdá, že hoci spoločnosť Arkema France uviedla žalobkyňu ako člena kartelu

v prvom období, ktoré trvalo od októbra 1994 do polovice roka 1998, nebolo tomu tak, pokiaľ ide o obdobie od polovice roka 1998 do mája 2000.

203 Preto sa treba domnievať, že ak neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by potvrdzoval informácie v poznámkach pána S. (FC), pokiaľ ide o telefonický rozhovor z 9. decembra 1999, tento odkaz na žalobkyňu v uvedených poznámkach nepredstavuje dostatočne dôveryhodný dôkaz, pokiaľ ide o preukázanie jej účasti na dotknutom porušení.

204 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 178 až 203 vyššie, pokiaľ neexistuje žiadny dôkaz potvrdzujúci obsah troch odkazov na žalobkyňu vyplývajúcich z poznámok pána S. (FC) a uvedených v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, je nutné sa domnievať, že tieto tri dôkazy uvedené Komisiou nie sú dostatočne vierohodné na to, aby mohli ako také slúžiť na preukázanie porušujúceho správania žalobkyne.

— Pokiaľ ide o vyhlásenia spoločností FC a EKA

205 Pokiaľ ide o vyhlásenia konkurentov žalobkyne, ako bolo uvedené v bode 175 vyššie, skúmanie ich dôkaznej hodnoty sa týka len vyhlásení spoločností EKA a FC.

206 V prvom rade je potrebné preskúmať tvrdenie uvedené žalobkyňou, ktorého cieľom je spochybniť vierohodnosť vyhlásení konkurentov na účely zohľadnenia oznámenia o spolupráci. V tomto ohľade stačí pripomenúť, ako vyplýva z judikatúry uvedenej v bodoch 100 až 106 vyššie, že žiadne ustanovenia ani všeobecná zásada práva Únie nezakazuje Komisii, aby voči podnikom použila vyhlásenie iného obvineného

podniku, hoci ho Komisia získala v rámci žiadosti o zohľadnenie oznámenia o spolupráci s cieľom získať oslobodenie od pokuty alebo jej zníženie. Z tých istých bodov však vyplýva, že vyhlásenie podniku obvineného z toho, že sa zúčastnil na karteli, ktorého správnosť spochybňuje niekoľko ďalších obvinených podnikov, nemožno považovať za postačujúci dôkaz o existencii porušenia, ktorého sa tieto podniky dopustili, ak nie je podporené inými dôkazmi, aj keď požadovaný stupeň potvrdenia môže byť nižší vzhľadom na vierohodnosť predmetných vyhlásení. Túto podmienku potvrdenia vyhlásenia podniku je takisto nutné rešpektovať v prípade spochybnenia uvedeného vyhlásenia iným stíhaným podnikom. V prejednávanej veci však nie je sporné, že žalobkyňa spochybňuje presnosť vyhlásení spoločností EKA a FC.

207 Ďalej je preto potrebné posúdiť vierohodnosť vyhlásení spoločností EKA a FC.

208 Po prvé, pokiaľ ide o vyhlásenia spoločnosti EKA, tieto vyhlásenia Komisia uvádza v časti 4.3 vzhľadom na stretnutie v Turku zo 14. októbra 1997 a protiprávne stretnutie z 28. januára 1998.

209 Pokiaľ ide o vyhlásenia spoločnosti EKA týkajúce sa stretnutia spoločností FC a EKA v Turku 14. októbra 1997, sú citované v odôvodnení č. 162 napadnutého rozhodnutia, v časti 4.3. V tejto pasáži vyhlásení spoločnosti EKA, prevzatej v odôvodnení č. 162, sa uvádza, že spoločnosť FC sústavne zvyšovala objem svojich dodávok do Španielska a Portugalska a hrozilo, že v dôsledku toho sa španielski výrobcovia budú orientovať na Francúzsko. Spoločnosť EKA následne vyhlásila: „[DÔVERNÉ]“.

210 Ďalej v odôvodneniach č. 163 a 164 napadnutého rozhodnutia Komisia cituje poznámky pána S. (FC) a poznámky pána W. (EKA). Treba však uviesť, že hoci tieto poznámky poukazujú na znepokojenie spoločností Arkema France a EKA, pokiaľ ide o perspektívy na španielskom trhu, nikde sa v nich priamo ani nepriamo neuvádza názov žalobkyne.

211 Napokon, pokiaľ ide o stretnutie v Turku zo 14. októbra 1997, Komisia vo svojom závere v odôvodnení č. 165 napadnutého rozhodnutia uviedla:

„[O]tázka nerešpektovania spoločnosťou [FC] podielov na trhu v Portugalsku, Španielsku a Francúzsku sa riešila. Spoločnosti EKA a [FC] sa tiež dohodli na zvýšení cien v týchto krajinách, s výhradou podpory ostatných konkurentov."

212 Tento výklad Komisie vzhľadom na vyhlásenia spoločnosti EKA uvedené v odôvodnení č. 162 napadnutého rozhodnutia nemôže uspieť. Zo samotných ustanovení tohto vyhlásenia totiž vyplýva, že spoločnosti EKA a FC sa dohodli, že budú sledovať reakcie ostatných konkurentov v prípade, že zvýšia svoje ceny. So zreteľom na spisové materiály a na rozdiel od tvrdenia Komisie v odôvodnení č. 165 napadnutého rozhodnutia z toho však nemožno vyvodiť, že na účely zvýšenia cien bolo potrebné získať podporu konkurentov, akým bola aj žalobkyňa. Okrem toho, ako už bolo uvedené vyššie, aj keď poznámky pánov S. (FC) a W. (EKA), citované v tomto poradí v odôvodneniach č. 163 a 164 napadnutého rozhodnutia, poukazujú na napätie na španielskom a portugalskom trhu, ktoré sa mohlo odraziť na francúzskom trhu, vôbec sa v nich nespomína akákoľvek účasť žalobkyne ani nepotvrdzujú vyhlásenie spoločnosti EKA, pokiaľ ide o existenciu dohody o zvýšení cien, ktorej podmienkou bola podpora konkurentov, medzi nimi aj žalobkyne.

213 Napokon, ako uvádza žalobkyňa, každopádne nemožno vylúčiť, na základe správania subjektov na konkurenčnom trhu, že pokiaľ by jeden z týchto subjektov mal v dôsledku preniknutia iného konkurenta na tento trh stratiť svoje podiely na trhu, bolo by prirodzené, že sa pokúsi nájsť klientov na susedných trhoch. Za týchto podmienok je opodstatnené sa domnievať, na rozdiel od tvrdenia Komisie, že skutočnosť, že spoločnosti FC a EKA mohli na stretnutí v Turku zo 14. októbra 1997 zdôrazniť nebezpečenstvo, že zvýšenie dodávok spoločnosti FC na španielsky trh sa odrazí na francúzskom trhu, nemožno bez podpory ostatných dôkazov vykladať tak, že predstavuje dôkaz účasti konkurenta, akým je žalobkyňa, na porušení v zmysle článku 81 ES. Pokiaľ teda neexistujú iné dôkazy podporujúce toto vyhlásenie spoločnosti EKA, je nutné sa domnievať, že žalobkyňa oprávnene spochybňuje vierohodnosť tohto vyhlásenia.

214 Pokiaľ ide o vyhlásenia spoločnosti EKA týkajúce sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, Komisia ich uvádza v časti 4.3 napadnutého rozhodnutia. Presnejšie, v odôvodnení č. 182 napadnutého rozhodnutia Komisia oznamuje, že „spoločnosti EKA, FC a žalobkyňa vo svojich vyhláseniach uviedli, že [páni S. (EKA), L. (Arkema France), A. (Aragonesas) a S. (FC)] sa zúčastnili na tomto stretnutí“. V dôsledku toho, ako bolo uvedené vyššie, keďže tretí typ dôkazu Komisie spočíva v priznaní žalobkyne, pokiaľ ide o jej účasť na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, preskúmanie vierohodnosti vyhlásení spoločnosti EKA týkajúcich sa uvedeného stretnutia sa musí odložiť, aby ich bolo možné preskúmať v rámci posúdenia dôkaznej hodnoty tohto priznania.

215 Po druhé, pokiaľ ide o vyhlásenia spoločnosti FC, Komisia tieto vyhlásenia uvádza v časti 4.3 len vzhľadom na protiprávne stretnutie z 28. januára 1998. Presnejšie, v odôvodnení č. 182 napadnutého rozhodnutia Komisia tiež uvádza, že „spoločnosti EKA, FC a [žalobkyňa] vo svojich vyhláseniach uviedli, že [páni S. (EKA), L. (Arkema France), A. (Aragonesas) a S. (FC)] sa zúčastnili na tomto stretnutí“. V dôsledku toho, z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené v bode 214 vyššie, pokiaľ ide o vyhlásenia spoločnosti EKA vo veci protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, preskúmanie

vierohodnosti vyhlásení spoločnosti FC týkajúcich sa uvedeného stretnutia sa musí odložiť, aby ich bolo možné preskúmať v rámci posúdenia dôkaznej hodnoty tohto priznania.

— Pokiaľ ide o priznanie žalobkyne týkajúce sa jej účasti na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998

216 Žalobkyňa nepopiera, že sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998. Tvrdí však, ako vyplýva z poznámok pána S. (FC), že táto účasť bola len čiastočná a že takáto účasť len na jednom zo 72 protisúťažných kontaktov uvedených v prílohe I napadnutého rozhodnutia nepostačuje na preukázanie účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

217 Pokiaľ ide o priznanie žalobkyne týkajúce sa jej účasti na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, je potrebné pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že podnik počas správneho konania pred Komisiou výslovne alebo implicitne prizná určité skutkové alebo právne okolnosti, môže predstavovať dodatočný dôkaz pri posúdení dôvodnosti súdnej žaloby (rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, Zb. s. I-6375, bod 90).

218 Preto, aby mohlo byť toto priznanie považované za vierohodný dôkaz, treba sa v štádiu posúdenia dôvodnosti súdnej žaloby presvedčiť, či znenie tohto priznania dopĺňajú ostatné dôkazy predložené Komisiou vo veci protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998.

219 V prvom rade, pokiaľ ide o účasť žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, je nesporné, že žalobkyňa v správnom konaní pred Komisiou výslovne uznala, že sa na ňom zúčastnila.

220 Ďalej je opodstatnené uviesť, na rozdiel od toho, čo Komisia pôvodne uvádza vo svojich písomných vyjadreniach a ako výslovne uznala vo svojich vyjadreniach z 3. septembra 2010 k správe z pojednávania, účasť žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 predstavuje prvú účasť žalobkyne na stretnutí dotknutého kartelu. Navyše treba uviesť, že toto konštatovanie výslovne vyplýva z vyhlásení spoločnosti FC, ktoré sú uvedené v spise Komisie. Z daných vyhlásení, pokiaľ ide o protiprávne stretnutie z 28. januára 1998 vyplýva, že toto stretnutie kartelu bolo porovnateľné s predchádzajúcimi „s tým rozdielom, že sa na ňom zúčastnila aj [žalobkyňa]".

221 Ďalej, z odôvodnení č. 182 až 186 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa výslovne odvoláva, okrem tohto explicitného uznania žalobkyne, pokiaľ ide o jej účasť na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, na iné dôkazy umožňujúce preukázať uvedenú účasť. Takto odkazuje jednak na poznámky pána S. (FC) týkajúce sa tohto stretnutia, ktoré sú uvedené na stranách 1159 a 1160 spisu Komisie, a jednak na vyhlásenia spoločnosti EKA.

222 Pokiaľ ide o uvedené strany spisu, ktoré obsahujú poznámky pána S. (FC), Všeobecný súd konštatuje, že žalobkyňa vo svojej odpovedi na otázku položenú na pojednávaní uviedla, že už si nebola istá, či sa poznámky uvedené na týchto stranách spisu skutočne týkajú protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998 a v prípade, že tomu tak je, či opisujú stretnutie, na ktorom sa pán A. (Aragonesas) nezúčastnil.

223 V tomto ohľade po prvé, Všeobecný súd uvádza, že v prvom rade z bodu 24 odpovede žalobkyne na oznámenie o výhradách jasne vyplýva, že žalobkyňa v úvodzovkách citovala pasáže z poznámok pána S. (FC), a konkrétne pasáže uvedené v zarážkach 14 až 22 a v zarážkach 24 až 32 daných poznámok. Okrem toho, stále v bode 24 svojej odpovede na oznámenie o výhradách žalobkyňa výslovne uvádza bod 163 uvedeného oznámenia ako bod, v ktorom sú prebraté časti poznámok pána S. (FC) týkajúce sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998. Napokon Všeobecný súd konštatuje, že žalobkyňa v bode 25 svojej odpovede na oznámenie o výhradách uvádza pripomienky týkajúce sa obsahu poznámok citovaných v bode 163 predmetnej komunikácie, ale v žiadnom bode nespochybňuje, že uvedené poznámky sa týkajú kontaktov, ku ktorým došlo počas protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, za prítomnosti pána A. (Aragonesas).

224 Po druhé, Všeobecný súd konštatuje, že z druhého odseku v úvode poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, ktorý je uvedený na začiatku strany 1159, vyplýva, že účasť žalobkyne na tomto stretnutí bola naplánovaná pánmi S. (FC) a L. (Arkema France).

225 Po tretie, z poznámok pána S. (FC) z protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, ktoré sú uvedené na stranách 1159 a 1160 spisu Komisie, vyplýva bez toho, aby to žalobkyňa vo svojich písomných vyjadreniach alebo na pojednávaní spochybnila, že jej názov je uvedený buď implicitne v skrátenej forme, teda ako „Arag." alebo „Ara", alebo nepriamo prostredníctvom mena jej splnomocneného zástupcu pána A. (Aragonesas) v kontaktoch, ku ktorým medzi účastníkmi došlo počas uvedeného stretnutia.

226 V dôsledku toho je najskôr potrebné sa domnievať, že poznámky pána S. (FC) uvedené na stranách 1159 a 1160 spisu Komisie odkazujú, na rozdiel od toho, čo v súčasnosti tvrdí žalobkyňa, na protiprávne stretnutie z 28. januára 1998, účasť na ktorom priznáva sama žalobkyňa. Uvedené poznámky tak pochádzajú z udalosti, na ktorej sa žalobkyňa priamo zúčastnila.

227 Ďalej priznanie žalobkyne, pokiaľ ide o jej účasť na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, ktoré v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 217 vyššie dopĺňa poznámky pána S. (FC) a vyhlásenia spoločností EKA a FC, pokiaľ ide o účasť žalobkyne na danom stretnutí (pozri body 214 a 215 vyššie), predstavuje, podobne ako uvedené poznámky a vyhlásenia, dostatočne vierohodné dôkazy, ktoré možno oprávnene uplatniť voči žalobkyni.

O presnej a súhlasnej povahe súboru nepriamych dôkazov, ktorý uvádza Komisia na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení

228 Vo svetle judikatúry pripomenutej v bodoch 95 a 96 vyššie, ako aj predchádzajúcich záverov týkajúcich sa dôkazov predložených Komisiou a dôkaznej hodnoty každého z nich, je teraz na mieste celkovo posúdiť, či súbor nepriamych dôkazov, ktoré uvádza Komisia s cieľom preukázať účasť žalobkyne na dotknutom porušení, zodpovedá požiadavkám presnosti a súladu umožňujúcim vytvoriť pevné presvedčenie, že sa žalobkyňa zúčastnila na dotknutom porušení.

229 V prvom rade Všeobecný súd konštatuje, pokiaľ ide o protiprávne stretnutie z 28. januára 1998, účasť na ktorom žalobkyňa priznala, že tak z poznámok pána S. (FC), ako aj z vyhlásení spoločností FC a EKA vyplýva, že účastníci uvedeného stretnutia si pri tejto príležitosti jednak vymenili citlivé informácie o ich činnosti na celom území EHP a jednak spolu prerokovali svoje podiely na trhu a predajné ceny.

230 V tomto ohľade, po prvé, ako Komisia správne uviedla v odôvodneniach č. 183 až 186 napadnutého rozhodnutia, účastníci podrobne preskúmali trhy s chlorečnanom sodným v Španielsku, Francúzsku a Portugalsku, pričom sa dotkli aj svojej situácie na belgickom trhu.

231 Najskôr, pokiaľ ide o uvedené trhy, zo zarážok 9 až 32 poznámok pána S. (FC) vyplýva, že účastníci si vymenili údaje týkajúce sa ich výrobných objemov, predajných cien a podielov na trhu, a to najmä vzhľadom na roky 1996 a 1997. Žalobkyňa spochybňuje výšku, ktorá sa jej týka, ako je uvedená v zarážkach 14 a 19 poznámok pána S. (FC), pokiaľ ide o protiprávne stretnutie z 28. januára 1998. Treba však konštatovať, že žalobkyňa jednak uznáva svoju účasť na danom stretnutí, jednak nepopiera predmet diskusií uvedených v zarážkach 9 až 28 uvedených poznámok, okrem iného nepopiera, že sa zúčastnila na výmenách informácií uvedených v zarážkach 14 a 19 uvedených poznámok, ale spochybňuje len hodnoty na ňu sa vzťahujúcich údajov, ktoré sú v nich uvedené, a napokon, nespochybňuje ani, ako bolo uvedené v zarážke 21: „[DÔVERNÉ]“ a v zarážke 22: „[DÔVERNÉ]“.

232 Ďalej, ako vyplýva z poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, z jeho vyhlásení a z vyhlásení spoločnosti EKA z roku 2003, účastníci, a najmä žalobkyňa, začali rokovania s cieľom rozdeliť si podiely na trhu, dokonca s cieľom určiť ceny. V zarážke 23 poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998 je uvedené, pokiaľ ide o španielsky trh, [DÔVERNÉ]. Rovnako, zo zarážky 29 a 30 uvedených poznámok pána S. vyplýva, tento krát vzhľadom na francúzsky trh, [DÔVERNÉ].

233 Následne, z týchto poznámok vyplýva, ako to bolo potvrdené vo vyhláseniach spoločností FC a EKA, že predmet protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998 bol

protisúťažný a rokovania sa týkali viacerých trhov na území EHP. Preto, vzhľadom na podstatnú účasť žalobkyne na tomto stretnutí, a to najmä pokiaľ ide o vyjadrenie jej požiadaviek týkajúcich sa objemov na španielskom a francúzskom trhu a potvrdenie, pokiaľ ide o udržanie jej cien na poslednom uvedenom trhu, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že nevedela alebo nemohla vedieť, že toto stretnutie bolo protisúťažné. Napokon, so zreteľom na účasť žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, je opodstatnené konštatovať, na jednej strane, že jej zjavnou snahou bolo zúčastniť sa na ňom, a na druhej strane, nič neumožňuje preukázať, že sa verejne dištancovala od protisúťažného predmetu uvedeného stretnutia.

234 Po druhé, predchádzajúce úvahy nemožno spochybniť tvrdením žalobkyne, pokiaľ ide o jej údajne čiastočnú účasť na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998. Žalobkyňa totiž v odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom na pojednávaní, pokiaľ ide o predmet jej účasti a to, či jej účasť bola úplná alebo čiastočná, nepreukázala, že jej účasť mala iný cieľ, ako bol cieľ ostatných účastníkov stretnutia, ďalej nepreukázala, že sa verejne dištancovala od obsahu tohto stretnutia, a napokon nepredložila žiadny dôkaz spôsobilý s určitým stupňom presnosti preukázať, že sa na tomto stretnutí zúčastnila, ako sama tvrdí, len čiastočne.

235 Navyše, pokiaľ ide o údajne čiastočnú povahu jej účasti na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, žalobkyňa jednak trvá na tom, že toto stretnutie bolo úplne neformálne a veľmi rýchle, jednak sa odvoláva na ustanovenia druhého úvodného odseku uvedeného na začiatku strany 1159 spisu a napokon, na pojednávaní tvrdila, že pán A. (Aragonesas), ktorý na tomto stretnutí zastupoval žalobkyňu, opustil stretnutie, pretože musel odísť do Madridu.

236 Pokiaľ ide o neformálnu povahu protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, stačí uviesť, ako vyplýva z konštatovaní uvedených v bodoch 230 až 233 vyššie, že bez ohľadu na to, aká bola forma daného stretnutia, jeho cieľ bol protisúťažný a žalobkyňa si nemohla nevšimnúť ani uvedený cieľ, ani geografický rozsah dotknutého porušenia.

237 Pokiaľ ide o ustanovenia druhého úvodného odseku, treba najskôr uviesť, ako to pripustila Komisia na pojednávaní, že uvedený odsek sa nenachádzal v pôvodných rukou písaných poznámkach pána S. (FC), ale ho tam pán S. dodal pri prepise týchto poznámok do angličtiny. Ďalej, z uvedených ustanovení zjavne vyplýva, že pán S. v tomto druhom úvodnom odseku uviedol obsah telefonického rozhovoru, ktorý sa 14. januára 1998 uskutočnil medzi pánmi S. (FC) a L. (Arkema France).

238 Tak z uvedeného odseku, ako aj z poznámok pána S. (FC) z tohto telefonického rozhovoru zo 14. januára 1998, ktoré sú uvedené na strane 1147 spisu Komisie vyplýva, že páni S. (FC) a L. (Arkema France) pri tejto príležitosti uviedli účasť žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 a mali v pláne, že uvedená účasť sa obmedzí na diskusie týkajúce sa španielskeho, francúzskeho a portugalského trhu. Treba však konštatovať, že ani z poznámok pána S. (FC), ani z vyhlásení spoločnosti EKA nevyplýva, že účasť žalobkyne bola skutočne čiastočná.

239 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne uvedené na pojednávaní v odpovedi na otázky Všeobecného súdu, podľa ktorého pán A. (Aragonesas) veľmi rýchlo odišiel z protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, keďže sa mal letecky vrátiť do Madridu, na účely preukázania čiastočnej povahy jej účasti na danom stretnutí ho nemožno prijať. Ako na pojednávaní uviedla Komisia bez toho, aby to žalobkyňa pri tej istej príležitosti spochybnila, z písomných odpovedí žalobkyne na otázky Komisie vo veci protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998, ktoré sú uvedené najmä na stranách 12856 a 12857

spisu Komisie (pozri príloha E.1) vyplýva, že žalobkyňa výslovne uviedla, že jednak z výpisu kreditnej karty pána A. (Aragonesas) vyplývalo, že strávil večer 28. januára 1998 v hoteli Sheraton v Bruseli, a jednak z vysvetliviek tohto výpisu vyplývalo, po prvé, že cieľom jeho cesty do Bruselu bolo oficiálne stretnutie CEFIC v tomto hoteli, a po druhé, že sa zúčastnil na stretnutí na okraji uvedeného oficiálneho stretnutia, ktorého dátum sa údajne zhodoval s dátumom oficiálneho stretnutia. Preto žalobkyňa neoprávnene tvrdí, že pán A. (Aragonesas) z posledného uvedeného stretnutia odišiel, pretože sa musel v ten istý večer vrátiť letecky do Madridu.

240 Napokon žalobkyňa vo svojich odpovediach na otázky položené Všeobecným súdom tvrdila, že zo zarážky 40 poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998 vyplýva, že pán A. (Aragonesas) sa na stretnutí nezúčastnil. V uvedenej zarážke sa uvádza: „[DÔVERNÉ]“. Hoci sa totiž poznámky v uvedenej zarážke týkajú skutočne hodnotenia kapacity žalobkyne treťou osobou, je nutné konštatovať, že neumožňujú vyvodiť záver, že pán A. (Aragonesas) vtedy odišiel zo stretnutia, a to o to menej, že jediný dôkaz, ktorý žalobkyňa predložila s cieľom preukázať údajne čiastočnú povahu jej účasti, ako bolo uvedené v bode 239 vyššie, je zjavne neopodstatnený.

241 Preto je nevyhnutné zamietnuť ako nedôvodné tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého bola jej účasť na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 len čiastočná.

242 Po tretie v rozsahu, v akom sa žalobkyňa zúčastnila na celom protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, je opodstatnené sa domnievať, vzhľadom na skutočnosť, že účastníci uvedeného stretnutia si pri tejto príležitosti a podľa svojej prítomnosti na daných trhoch vymenili informácie nielen o svojich činnostiach mimo EHP [pozri zarážky 1 až 7, 33 až 38 poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998)], ale aj na viacerých trhoch na území EHP, a to v Belgicku, Španielsku, vo

Francúzsku a v Portugalsku [pozri zarážky 9 až 32 poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998)], ako aj vo Fínsku, Švédsku, v Spojenom kráľovstve a v Nórsku [pozri zarážky 26 a 42 až 48 poznámok pána S. (FC) týkajúcich sa protiprávneho stretnutia z 28. januára 1998)], žalobkyňa nemohla nevedieť, ako to tvrdí Komisia najmä v odôvodnení č. 347 napadnutého rozhodnutia, že kartel, na ktorom sa zúčastnila, pokrýval podstatnú časť EHP.

243 V prvom rade z odôvodnení uvedených vyššie vyplýva, že jednak vzhľadom na dôkazy získané Komisiou týkajúce sa obsahu diskusií na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, na ktorých sa žalobkyňa zúčastnila, a jednak vzhľadom na priznanie žalobkyne, pokiaľ ide o jej účasť na danom stretnutí, Komisia predložila z právneho hľadiska dostatočný dôkaz o účasti žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998. Preto, ako vyplýva z odôvodnenia č. 78 napadnutého rozhodnutia (pozri bod 19 vyššie), a bez toho, aby to bolo spochybnené počas správneho konania alebo v konaní na Všeobecnom súde, keďže kontakty, ktorých cieľom bolo určiť správanie členov kartelu na trhu na účely každoročného prerokovania zmlúv medzi výrobcami chlorečnanu sodného a ich klientmi, sa vo všeobecnosti zintenzívnili ku koncu predchádzajúceho roka, alebo dokonca pokračovali začiatkom dotknutého roku, treba sa domnievať, že predložený dôkaz o účasti žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 postačoval na to, aby Komisii umožnil vyvodiť záver, že žalobkyňa sa zúčastnila na karteli v roku 1998.

244 Ďalej, pokiaľ ide o ostatné dôkazy, z ktorých pozostáva súbor nepriamych dôkazov, a to tri odkazy na žalobkyňu uvedené v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia, a vyhlásenia spoločnosti EKA, je opodstatnené uviesť, ako vyplýva z odôvodnenia č. 78 napadnutého rozhodnutia, že kontakty medzi členmi kartelu sa jednak uskutočňovali vo všeobecnosti koncom každého kalendárneho roka, alebo dokonca začiatkom roka, ktorý bol predmetom diskusií, a jednak ich cieľom bolo rozdelenie dotknutých trhov na celoročnej báze. Z tejto úvahy, ktorú žalobkyňa nespochybnila vyplýva, že ostatné dôkazy, z ktorých pozostáva súbor nepriamych dôkazov, sa týkajú presných a navzájom vzdialených kontaktov (tzn. jednak telefonických rozhovorov zo 16. decembra

1996, 4. decembra 1998 a 9. decembra 1999 a jednak stretnutia zo 14. októbra 1997), ktoré sa mohli týkať rozličných rokov dotknutého porušenia (teda, pokiaľ ide o vyššie uvedené telefonické rozhovory, rokov 1997, 1999 a 2000, a pokiaľ ide o stretnutie zo 14. októbra 1997, roku 1998).

245 Preto okrem skutočnosti, ako bolo uvedené v bodoch 204, 212 a 213 vyššie, že ostatné dôkazy nie sú dostatočne vierohodné, a napriek úvahám uvedeným v bode 243 vyššie so zreteľom na dôkazy týkajúce sa kalendárneho roku 1998, sú tieto dôkazy mimoriadne rozptýlené a neúplné.

246 V dôsledku toho je vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 96 a 97 vyššie potrebné konštatovať, že súbor nepriamych dôkazov uvedený Komisiou, posudzovaný ako celok nie je dostatočne presný a súladný a najmä neumožňuje ani na základe zhodujúcich sa skutočností, ani na základe nepriamych dôkazov založiť pevné presvedčenie, hoci aj s použitím dedukcie, že žalobkyňa sa zúčastnila na celom dotknutom porušení, a to od 16. decembra 1996 do 9. februára 2000. Treba sa však domnievať, že Komisia predložila dôkaz o účasti žalobkyne na karteli len pokiaľ ide o rok 1998.

247 Z tohto dôvodu je potrebné prijať prvú časť prvého žalobného dôvodu ako čiastočne dôvodnú, keďže Komisia sa dopustila pochybenia tým, že v napadnutom rozhodnutí vyvodila záver, že žalobkyňa sa zúčastnila na dotknutom porušení jednak od 16. decembra 1996 do 27. januára 1998 a jednak od 1. januára 1999 do 9. februára 2000. Vo zvyšnej časti treba prvú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

248 Z toho vyplýva, bez toho, aby bolo potrebné skúmať dôvodnosť tvrdení predložených žalobkyňou na podporu druhej časti prvého žalobného dôvodu, založenej na neexistencii dostatočného dôkazu, pokiaľ ide o údajnú účasť žalobkyne na dotknutom porušení, ako na jedinom a trvalom porušení pokrývajúcom celé územie EHP, keďže uvedená časť sa stala bezpredmetnou, že je potrebné čiastočne prijať prvý žalobný dôvod uvedený žalobkyňou, keďže Komisia vyvodila záver, že žalobkyňa sa zúčastnila na porušení jednak od 16. decembra 1996 do 27. januára 1998 a jednak od 1. januára 1999 do 9. februára 2000. Vo zvyšnej časti, pokiaľ ide o záver Komisie týkajúci sa účasti na porušení od 28. januára 1998 do 31. decembra 1998, je nutné zamietnuť uvedený žalobný dôvod ako nedôvodný.

249 Je preto opodstatnené čiastočne zrušiť článok 1 písm. g) napadnutého rozhodnutia, v ktorom Komisia ako obdobie účasti žalobkyne na dotknutom porušení uviedla obdobia jednak od 16. decembra 1996 do 27. januára 1998 a jednak od 1. januára 1999 do 9. februára 2000.

2. O druhom dôvode založenom na právnych a skutkových pochybeniach Komisie v štádiu výpočtu výšky pokuty uloženej žalobkyni

a) Tvrdenia účastníkov konania

250 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila právnych a skutkových pochybení v štádiu výpočtu výšky pokuty, ktorá jej bola uložená. Tento druhý dôvod sa delí na tri časti, založené jednak na neprimeranej a diskriminačnej povahe uloženej pokuty, jednak na pochybení pri výpočte dĺžky trvania dotknutého porušenia, a napokon na nezohľadnení poľahčujúcich okolností týkajúcich sa konkrétne žalobkyne.

251 V prvom rade, pokiaľ ide o údajne neprimeranú a diskriminačnú povahu pokuty, ktorá jej bola uložená, žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa, po prvé, dopustila nesprávneho posúdenia pri stanovení závažnosti vytýkaného porušenia tým, že voči nej uplatnila rovnaký stupeň závažnosti ako voči vodcom kartelu, ktorí boli adresátmi napadnutého rozhodnutia. Povahu porušenia, ktorého sa dopustila žalobkyňa, totiž nemožno porovnávať s porušením zo strany ostatných účastníkov dotknutého kartelu. Komisia tak podľa žalobkyne nezohľadnila skutočnosť, že jej účasť na porušení netrvala, ako tvrdila Komisia, viac ako tri a pol roka, týkala sa len troch národných geografických trhov EHP, že jej podiel na trhu bol len 5 %, že sa nezúčastnila na jedinom a trvalom porušení, a že viaceré nepriame dôkazy preukazujú, že v skutočnosti nedodržiavala uvádzané dohody.

252 Po druhé, na základe tých istých úvah, ako sú uvedené v bode 251 vyššie, Komisia podľa nej nemala právo zahrnúť do základnej výšky jej pokuty paušálnu sumu, tzv. „poplatok za vstup" na základe bodu 25 usmernení z roku 2006, alebo aspoň nie poplatok za vstup v rovnakej výške, aká sa uplatňuje na všetkých ostatných adresátov napadnutého rozhodnutia.

253 Preto, po tretie, Komisia tým, že uplatnila jednak rovnakú úroveň závažnosti porušenia, ktorého sa dopustila žalobkyňa, a jednak rovnaký poplatok za vstup ako uplatnila voči ostatným účastníkom dotknutého kartelu na účely stanovenia základnej výšky pokuty, ktorá im bola uložená, nezohľadnila špecifické znaky účasti žalobkyne na porušení vzhľadom na ostatných účastníkov. Preto porušila zásadu zákazu diskriminácie.

254 Ďalej, pokiaľ ide o pochybenie, ktorého sa Komisia údajne dopustila pri výpočte dĺžky trvania dotknutého porušenia, žalobkyňa znovu uvádza tvrdenia, ktoré uviedla v tejto istej otázke v rámci prvého žalobného dôvodu. Dodáva, že za predpokladu, že Všeobecný súd dospeje k záveru o účasti žalobkyne na dotknutom karteli, dátum

začiatku uvedenej účasti treba určiť vzhľadom na dátum jej prvej a jedinej účasti na stretnutí s konkurentmi, konkrétne protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 a dátum ukončenia uvedenej účasti na december 1998.

255 Napokon, žalobkyňa vytýka Komisii, že v súlade s ustanoveniami bodu 2 B usmernení z roku 2006 nezohľadnila poľahčujúce okolnosti v jej prospech, ktoré odôvodňovali zníženie základnej výšky pokuty, ktorá jej bola uložená.

256 Konkrétne z viacerých častí dokumentov predložených spoločnosťami, ktoré žiadali o zohľadnenie oznámenia o spolupráci vyplýva, že žalobkyňa v skutočnosti nedodržiavala uvedené dohody uzavreté vodcami kartelu. Navyše pripomína, že niektoré z informácií, ktoré dané spoločnosti uviedli vzhľadom na úroveň cien a objemy pripísané žalobkyni nezodpovedali jej správaniu na trhu.

257 Komisia popiera všetky tvrdenia uvedené žalobkyňou na podporu druhého žalobného dôvodu.

b) Posúdenie Všeobecným súdom

258 Vzhľadom na závery uvedené v bode 247 vyššie, je potrebné v celom rozsahu prijať ako dôvodnú druhú časť druhého žalobného dôvodu založenú na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o výpočet dĺžky trvania účasti žalobkyne na porušení.

O porušení zásady proporcionality a zásady zákazu diskriminácie v štádiu výpočtu základnej výšky pokuty

259 V prvej časti druhého žalobného dôvodu sa žalobkyňa odvoláva na porušenie zásady proporcionality a zásady zákazu diskriminácie v štádiu výpočtu základnej výšky pokuty, ktorá jej bola uložená, v porovnaní so základnými výškami pokút uložených ostatným účastníkom dotknutého kartelu.

260 V prvom rade treba pripomenúť, že na základe bodov 9 až 11 usmernení, metóda použitá Komisiou na stanovenie pokút zahŕňa dve štádiá. Komisia najskôr určí základnú výšku pre každý podnik alebo združenie podnikov. Ďalej môže upraviť túto základnú výšku tým, že ju buď zvýši alebo zníži, a to vzhľadom na priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti, ktoré charakterizujú účasť každého z dotknutých podnikov.

261 Presnejšie, pokiaľ ide o prvú fázu metódy stanovenia pokút, konkrétne z bodov 13 až 25 usmernení z roku 2006 vyplýva, že základná výška pokuty sa stanovuje podľa časti hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku počas posledného celého roku, v ktorom sa podnik podieľal na porušení, či už priamo alebo nepriamo v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP, v závislosti od stupňa závažnosti porušenia a vynásobenej počtom rokov, v ktorých porušenie trvalo. Túto časť hodnoty predaja, ktorá odráža stupeň závažnosti porušenia, možno vo všeobecnosti určiť až do výšky 30 %, a to so zreteľom na faktory, akými je napríklad povaha porušenia, kumulovaný podiel všetkých zúčastnených strán na trhu, geografický rozsah porušenia a uskutočnenie alebo neuskutočnenie porušenia. V bode 23 usmernení z roku 2006 je spresnené, že horizontálne dohody o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie, ktoré sú zväčša tajné, patria svojou povahou medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže, a preto časť zohľadňovaných predajov u takýchto porušení sa teda obvykle približuje k 30 %. Napokon, na základe ustanovení bodu 25 usmernení z roku 2006, nezávisle od trvania účasti podniku na porušení sa do základnej výšky pokuty Komisia do základnej výšky pokuty zahrnie alebo môže zahrnúť dodatočnú sumu, tzv. „entry right“ (ďalej len „poplatok za vstup“), pohybujúcu sa medzi 15 % až 25 %

hodnoty predaja. Uvedená suma sa uplatňuje v prípade horizontálnych dohôd o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie, na účely odradenia podnikov od účasti na takýchto dohodách. Komisia ju však môže zahrnúť aj v prípade iných porušení. V súlade s ustanoveniami toho istého bodu 25 usmernení z roku 2006, podiel poplatku za vstup, či už ide o sumu uplatnenú v prípade horizontálnych dohôd o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie, alebo sumu, ktorú možno uložiť v iných prípadoch, sa určuje v závislosti od určitého počtu faktorov, najmä tých, ktoré sú uvedené v bode 22 predmetných usmernení.

262 Ustanovenia bodu 24 usmernení z roku 2006 znejú:

„Aby sa plne zohľadnilo trvanie účasti každého podniku na porušení, vynásobí sa suma stanovená na základe hodnoty predaja (pozri body 20 až 23) počtom rokov účasti na porušení. Obdobia kratšie ako 6 mesiacov sa budú počítať ako polrok, Obdobia dlhšie ako 6 mesiacov, ale kratšie ako jeden rok sa budú počítať ako celý rok."

263 V druhom rade, v prejednávanej veci žalobkyňa v podstate vytýka Komisii, opierajúc sa o viaceré svoje charakteristické vlastnosti, že základnú výšku jej pokuty stanovila na základe toho istého koeficientu posúdenia závažnosti porušenia, teda 19 % (pozri odôvodnenie č. 521 napadnutého rozhodnutia) a toho istého poplatku za vstup vo

výške 19 %, ako pri základnej výške pokút uložených ostatným konkurentom (pozri odôvodnenie č. 523 napadnutého rozhodnutia).

264 V tomto ohľade treba uviesť, že z napadnutého rozhodnutia, ako aj z usmernení z roku 2006, ktorých zásady sa v ňom uplatňujú, a napokon aj z judikatúry vyplýva, že, hoci sa závažnosť porušenia najskôr posudzuje na základe vlastností samotného porušenia, akými je povaha porušenia, kumulovaný podiel všetkých zúčastnených strán na trhu, geografický rozsah porušenia a jeho uskutočnenie alebo neuskutočnenie, následne sa toto posúdenie prispôsobuje podľa priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností týkajúcich sa každého podniku, ktorý sa zúčastnil na porušení (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Tate & Lyle a i./Komisia, T-202/98, T-204/98 a T-207/98, Zb. s. II-2035, bod 109; z 19. marca 2003, CMA CGM a i./Komisia, T-213/00, Zb. s. II-913, bod 401, a z 30. septembra 2003, Atlantic Container Line a i./Komisia, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Zb. s. II-3275, bod 1530).

265 Vzhľadom na pripomenutia uvedené v bodoch 261 a 264 vyššie, cieľom prvej fázy metódy stanovenia pokút Komisiou je určiť základnú výšku pokuty ukladanej každému dotknutému podniku, a to tak, že na hodnotu predaja daného tovaru alebo služieb na dotknutom geografickom trhu dosiahnutú každým z týchto podnikov sa uplatní prvý násobný koeficient, ktorý odráža závažnosť porušenia, prípadne druhý násobný koeficient, ktorého cieľom je dotknuté podniky odradiť od toho, aby sa opätovne zúčastnili na takom protiprávnom správaní. Ako však vyplýva z usmernení z roku 2006, každý z týchto dvoch násobných koeficientov je stanovený vzhľadom na faktory, ktoré odrážajú charakteristické znaky porušenia ako celku, to znamená ako zoskupenia protisúťažných správaní všetkých jeho účastníkov.

266 Preto, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, pri stanovení výšky týchto dvoch násobných koeficientov nie je potrebné osobitne zohľadňovať špecifické vlastnosti porušenia

spáchaného každým z podnikov. Toto konštatovanie okrem toho podporuje samotný predmet druhej fázy metódy stanovenia pokút, ktorým je, pokiaľ ide konkrétne o túto fázu, zohľadniť priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti, ktoré individuálne charakterizujú protisúťažné správanie každého z účastníkov dotknutého porušenia. Výklad kritérií stanovenia týchto dvoch násobných koeficientov, ktorý uvádza žalobkyňa pokiaľ ide o koeficienty v prvej fáze metódy stanovenia pokút, je zjavne nesprávny, pretože vedie k tomu, že v druhej fáze metódy stanovenia pokút by sa zohľadnili rovnaké špecifické vlastnosti každého z účastníkov.

267 V dôsledku toho cieľom všetkých faktorov vymenovaných v bode 22 usmernení z roku 2006 na účely stanovenia tak násobného koeficientu „závažnosť porušenia“ (bod 21 usmernení z roku 2006), ako aj násobného koeficientu „poplatok za vstup“ (bod 25 usmernení z roku 2006), je posúdiť porušenie pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže ako celok.

268 V prejednávanej veci tak Komisia najskôr, pokiaľ ide o faktor týkajúci sa povahy porušenia, ktorého sa dopustili všetci konkurenti, v odôvodnení č. 512 napadnutého rozhodnutia uviedla, že títo konkurenti uzavreli dohody o rozdelení trhov a stanovení cien, ktoré predstavujú najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže. Ďalej, pokiaľ ide o faktor týkajúci sa kumulovaného podielu všetkých zúčastnených strán na trhu, Komisia v odôvodnení č. 513 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že uvedený podiel na trhu predstavoval 90 % trhu EHP. Okrem iného, pokiaľ ide o faktor týkajúci sa geografického rozsahu porušenia, Komisia v odôvodnení č. 514 napadnutého rozhodnutia pripomenula, že jeho účinky boli viditeľné na podstatnej časti územia EHP. Napokon pokiaľ ide o faktor týkajúci sa uskutočnenia alebo neuskutočnenia porušenia, Komisia v odôvodnení č. 515 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že hoci očakávané výsledky neboli vždy dosiahnuté, dohody boli obvykle vykonané a na uvedené vykonanie sa v rámci kartelu dohliadalo.

269 Navyše treba uviesť, že určité parametre výpočtu základnej výšky pokuty uplatňované už v štádiu prvej fázy metódy stanovenia pokút zohľadňujú špecifickú individuálnu situáciu každého z dotknutých účastníkov. Ide o dva objektívne parametre, ktoré sa týkajú jednak hodnoty predaja tovaru alebo služieb uskutočneného podnikom, priamo alebo nepriamo sa vzťahujúceho na porušenie, v dotknutom geografickom sektore na území EHP, a jednak dĺžky účasti každého podniku na dotknutom porušení ako celok. Preto, ako vyplýva z ustanovení bodu 6 usmernení z roku 2006, kombinácia hodnoty predaja v súvislosti s porušením každého z dotknutých podnikov a trvaním porušenia jednotlivých podnikov umožňuje už v prvej fáze metódy stanovenia pokút vyhodnotiť tak ekonomický význam porušenia ako celok, ako aj pomerný podiel každého podniku na porušení.

270 V treťom rade, vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba posúdiť dôvodnosť výhrad žalobkyne, pokiaľ ide o to, že v prvej fáze metódy stanovenia pokuty, ktorá jej bola uložená, neboli zohľadnené viaceré špecifické vlastnosti charakterizujúce jej účasť na dotknutom porušení.

271 Po prvé, pokiaľ ide o dĺžku trvania účasti žalobkyne na porušení a jej hospodársky vplyv na dotknutom trhu vzhľadom na podiely na trhu a jej prítomnosť len na troch národných trhoch EHP, je opodstatnené konštatovať, že vynásobením hodnoty predaja výrobkov, ktorý žalobkyňa uskutočnila v roku 1999 v EHP na troch národných trhoch EHP, na ktorých predávala chlorečnan sodný, dĺžkou trvania jej účasti na dotknutom porušení, ako ju uvádza Komisia v napadnutom rozhodnutí, v súlade s ustanoveniami bodu 24 usmernení z roku 2006, tzn. tri a pol roka, Komisia od tejto prvej fázy metódy stanovenia pokút zohľadňovala vplyv žalobkyne z pohľadu podielov na trhu na území EHP a dĺžku trvania účasti na porušení, vzhľadom na porušenie ako celok. Navyše so zreteľom na závery uvedené v bode 247 vyššie je potrebné v štádiu

preskúmania návrhu na zmenu napadnutého rozhodnutia zohľadniť nesprávne právne posúdenie, ktorého sa Komisia dopustila, pokiaľ ide o stanovenie dĺžky trvania účasti žalobkyne na dotknutom porušení.

272 V dôsledku toho tvrdenie žalobkyne, vychádzajúce v podstate z toho, že Komisia v prvej fáze metódy stanovenia pokuty, ktorá jej bola uložená, nezohľadnila pomerný podiel žalobkyne na porušení ako celku, musí byť zamietnuté ako nedôvodné.

273 Po druhé, pokiaľ ide o výhrady žalobkyne týkajúce sa toho, že Komisia v štádiu prvej fázy metódy stanovenia pokuty nezohľadnila to, že žalobkyňa sa zúčastnila len na jednom zo 72 protisúťažných kontaktov, ani to, že nevykonala dohody uzavreté medzi vodcami dotknutého kartelu, vzhľadom na úvahy uvedené v bode 264 vyššie stačí konštatovať, že z ustanovení usmernení z roku 2006 nevyplýva, že Komisia je povinná brať do úvahy tieto skutočnosti špecifické pre účastníka porušenia pravidiel hospodárskej súťaže Európskej únie, v prvom štádiu metódy stanovenia pokút. Tieto skutočnosti totiž Komisia zohľadňuje až v druhej fáze uvedenej metódy, a to ako priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti vlastné každému z podnikov, ktorý sa zúčastnil porušenia. V dôsledku toho je potrebné zamietnuť uvedené výhrady ako nerelevantné.

274 Napokon však treba uviesť, že vzhľadom na to, že Komisia v štádiu stanovenia základnej výšky každej pokuty uplatnila rovnaké násobné koeficienty z titulu závažnosti porušenia a poplatku za vstup na všetky podniky, ktoré boli adresátmi napadnutého rozhodnutia, tvrdenie žalobkyne týkajúce sa údajného porušenia zásady rovnosti zaobchádzania je neopodstatnené.

275 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť tvrdenia žalobkyne na podporu prvej časti druhého žalobného dôvodu založené na porušení zásady proporcionality a zásady zákazu diskriminácie ako sčasti zjavne irelevantné a sčasti neopodstatnené.

O poľahčujúcich okolnostiach

276 Je potrebné preskúmať dôvodnosť tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia nezohľadnila poľahčujúce okolnosti v prospech žalobkyne.

277 V tomto ohľade z judikatúry vyplýva, že pokiaľ sa porušenia dopustili viaceré podniky, treba preskúmať pomernú závažnosť účasti každého z nich na porušení (rozsudky Súdneho dvora zo 16. decembra 1975, Suiker Unie a i./Komisia, 40/73 až 48/73, 50/73, 54/73 až 56/73, 111/73, 113/73 a 114/73, Zb. s. 1663, bod 623, a Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 90 vyššie, bod 150), aby sa zistilo, či vo vzťahu k nim existujú priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2003, Cheil Jedang/Komisia, T-220/00, Zb. s. II-2473, bod 165).

278 Tento záver predstavuje logický dôsledok zásady individualizácie trestov a sankcií, podľa ktorej podnik možno sankcionovať iba za skutočnosti, ktoré sa mu individuálne pripisujú, čo je zásada uplatniteľná v každom správnom konaní, ktoré môže viesť k sankciám podľa pravidiel hospodárskej súťaže Spoločenstva (rozsudok Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 277 vyššie, bod 185; pozri, pokiaľ ide o pripísanie

pokuty, rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2001, Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia, T-45/98 a T-47/98, Zb. s. II-3757, bod 63).

279 V tomto ohľade je opodstatnené uviesť, že body 28 a 29 usmernení z roku 2006 stanovujú prispôsobenie základnej výšky pokuty podľa určitých priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností, ktoré sú vlastné každému dotknutému podniku.

280 Konkrétne bod 29 usmernení z roku 2006 uvádza exemplifikatívny zoznam poľahčujúcich okolností, ktoré za určitých podmienok môžu viesť k zníženiu základnej výšky pokuty.

281 Medzi poľahčujúcimi okolnosťami, ktoré možno zohľadniť, tento zoznam neuvádza pasívnu úlohu podniku. Keďže však zoznam obsiahnutý v bode 29 usmernení z roku 2006 nie je vyčerpávajúci, túto hypotézu nemožno vo svojej podstate vylúčiť spomedzi okolností, ktoré môžu viesť k zníženiu základnej výšky pokuty.

282 V prejednávanej veci je najskôr potrebné pripomenúť, že Komisia oprávnene vyvodila záver, že žalobkyňa sa zúčastnila na porušení v období od 28. januára 1998 do 31. decembra 1998.

283 Ďalej, žalobkyňa sa z titulu poľahčujúcich okolností, ktoré možno zohľadniť, v podstate odvoláva jednak na svoju povahu menej významného činiteľa a tým aj na pasívnu úlohu, ktorú zohrávala pri svojej účasti na porušení, a jednak na to, že v skutočnosti nevykonávala protisúťažné dohody, ktoré uzavreli vodcovia kartelu.

— O pasívnej úlohe žalobkyne

284 Z judikatúry vyplýva, že pasívna úloha pri uskutočňovaní porušenia spočíva v „malej aktivite“ podniku, teda chýbajúcej aktívnej účasti na vypracovaní protisúťažnej dohody alebo dohôd (rozsudok Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 277 vyššie, bod 167).

285 Z judikatúry okrem toho vyplýva, že spomedzi skutočností, ktoré môžu preukázať pasívnu úlohu podniku v rámci kartelu, možno zobrať do úvahy najmä citeľne sporadickejší charakter zúčastňovania sa rokovaní v porovnaní s bežnými účastníkmi kartelu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, BPB de Eendracht/Komisia, T-311/94, Zb. s. II-1129, bod 343), ako aj jeho oneskorený vstup na trh, ktorý je predmetom porušenia, nezávisle na dĺžke jeho účasti na porušení (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 1985, Stichting Sigarettenindustrie a i./Komisia, 240/82 až 242/82, 261/82, 262/82, 268/82 a 269/82, Zb. s. 3831, bod 100), alebo aj existenciu výslovných vyhlásení v tomto zmysle zo strany tretích podnikov, ktoré sa podieľali na porušení (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Weig/Komisia, T-317/94, Zb. s. II-1235, bod 264).

286 V prejednávanej veci je najskôr potrebné uviesť, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že kontakty, na ktorých sa žalobkyňa nezúčastnila, sa uskutočnili medzi rôznymi členmi kartelu, tak pred protiprávnym stretnutím z 28. januára 1998, ako aj po ňom, s cieľom koordinovať ich snahy o rokovanie na rok 1998, pokiaľ ide o španielsky, portugalský a francúzsky trh.

287 V odôvodnení č. 172 napadnutého rozhodnutia tak Komisia najmä vyvodila záver, že „… na konci roku 1997 EKA, Finnish Chemicals a Atochem preskúmali svoje objemy predaja a podiely na trhu v Portugalsku, Španielsku a vo Francúzsku. …“. Rovnako,

v odôvodneniach č. 177 až 180 napadnutého rozhodnutia Komisia odvolávajúc sa na poznámky pána S. (FC) uvádza obsah štyroch telefonických rozhovorov, ktoré sa uskutočnili v januári, februári a marci 1998 medzi pánmi S. (EKA) a S. (FC) alebo medzi pánmi L. (Arkema France) a S. (FC), a počas ktorých, ako Komisia uviedla v odôvodnení č. 181 napadnutého rozhodnutia, jednak „[DÔVERNÉ]“ a jednak „[DÔVERNÉ]“.

288 Komisia však oprávnene tvrdí, že na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 si účastníci, medzi nimi aj žalobkyňa, vymieňali citlivé informácie a v každom prípade sa snažili stanoviť ceny výrobkov a rozdeliť si medzi sebou trhové podiely na rôznych trhoch EHP, a preto predmet uvedeného stretnutia predstavuje mimoriadne závažné obmedzenie hospodárskej súťaže.

289 Tak z napadnutého rozhodnutia, ako aj zo spisových materiálov Komisie totiž vyplýva, pokiaľ ide o rok 1998, že to boli práve diskusie na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998, ktoré hrali rozhodujúcu úlohu v rámci rokovaní medzi členmi kartelu prítomnými na španielskom, portugalskom a francúzskom trhu, medzi nimi najmä spoločnosť Aragonesas, pokiaľ ide o rozdelenie ich objemov predaja na uvedených trhoch a ich cenovú politiku na španielskom a portugalskom trhu.

290 Okrem toho z poznámok pána S. vyplýva, že hoci účasť žalobkyne na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 ako prvá účasť z jej strany na stretnutí kartelu predstavovala novú udalosť, stále platí, že táto účasť bola aktívna v tom zmysle, že pán A. (Aragonesas), ako vyplýva z konštatovaní uvedených v bodoch 230 až 233 vyššie, sa jasne zapojil a nezanedbateľným spôsobom prispel, v každom prípade minimálne na úrovni porovnateľnej s ostatnými účastníkmi stretnutia, do rokovaní, ktorých cieľom bolo uzavrieť protisúťažné dohody týkajúce sa osobitne španielskeho, portugalského a francúzskeho trhu. Preto, hoci sa žalobkyňa priamo nezúčastnila iných kontaktov s členmi kartelu, pokiaľ ide o rok 1998, treba konštatovať, že z charakteristických

vlastností uvedenej účasti zjavne nevyplýva žiadna pasívna úloha, ktorú by pri tejto príležitosti zohrávala žalobkyňa.

291 Okrem toho treba uviesť, že zo spisových materiálov Komisie a dokonca ani z napadnutého rozhodnutia nevyplýva žiadne výslovné vyhlásenie splnomocnených zástupcov podnikov zúčastnených na porušení ako tretie osoby, ktoré by preukazovalo pasívnu úlohu žalobkyne v rámci kartelu v roku 1998.

292 Ďalej, za predpokladu, že žalobkyňa sa odvoláva na poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu v zmysle judikatúry uvedenej v bode 285 vyššie z oneskoreného vstupu jedného z dotknutých podnikov na trh dotknutý porušením, toto tvrdenie by v prejednávanej veci bolo zjavne nerelevantné. Aj keď, ako bolo uvedené vyššie, účasť žalobkyne na porušení začala až 28. januára 1998, zatiaľ čo účasť ostatných adresátov napadnutého rozhodnutia podľa znenia tohto rozhodnutia začala už 21. septembra 1994, zo spisových materiálov ani z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by vstúpila na trh s chlorečnanom sodným oneskorene. Naopak, z odôvodnení č. 25 až 33 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že spoločnosť Aragonesas, pri svojom vzniku v roku 1992 období bola súčasťou sektora chemických výrobkov skupiny Uralita, do ktorého patril aj chlorečnan sodný.

293 Spoločnosť Aragonesas sa nemôže dovolávať ani skoršej rozhodovacej praxe Komisie. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že Komisia má určitú mieru voľnej úvahy pri stanovení výšky pokút, aby mohla usmerňovať správanie podnikov v zmysle dodržiavania pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. apríla 1995, Martinelli/Komisia, T-150/89, Zb. s. II-1165, bod 59; z 11. decembra 1996, Van Megen Sports/Komisia, T-49/95, Zb. s. II-1799, bod 53, a z 21. októbra 1997, Deutsche Bahn/Komisia, T-229/94, Zb. s. II-1689, bod 127). Skutočnosť, že Komisia v minulosti ukladala pokuty v určitej výške za určitý typ porušení, nemôže preto Komisiu zbaviť

možnosti zvýšiť túto úroveň v medziach stanovených nariadením č. 1/2003, pokiaľ je to nevyhnutné na zabezpečenie uskutočňovania politiky Spoločenstva pre hospodársku súťaž (rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, Musique diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 109; rozsudky Súdu prvého stupňa z 10. marca 1992, Solvay/Komisia, T-12/89, Zb. s. II-907, bod 309, a zo 14. mája 1998, Europa Carton/Komisia, T-304/94, Zb. s. II-869, bod 89). Účinné uplatňovanie pravidiel Spoločenstva pre hospodársku súťaž si naopak vyžaduje, aby Komisia mohla kedykoľvek prispôsobiť úroveň pokút potrebám tejto politiky (rozsudok Musique diffusion française a i./Komisia, už citovaný, bod 109, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, LR AF 1998/Komisia, T-23/99, Zb. s. II-1705, bod 237).

294 V každom prípade je potrebné pripomenúť, že v prejednávanej veci žalobkyňa na rozdiel od ostatných podnikov, o ktorých uviedla, že sa podľa nej mohli zúčastňovať na karteli, výslovne uznala, že sa zúčastnila na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 a nepredložila akýkoľvek dôkaz o tom, že by sa dištancovala od protisúťažného predmetu tohto stretnutia.

295 V dôsledku toho je nutné zamietnuť tvrdenie žalobkyne založené na tom, že ako menej významný činiteľ zohrávala v roku 1998 v rámci kartelu pasívnu úlohu.

— O nevykonávaní dohôd

296 Je potrebné overiť, či okolnosti uvádzané žalobkyňou sú takej povahy, aby preukázali, že počas obdobia, v ktorom pristúpila k porušujúcim dohodám, sa naozaj zriekla ich uplatnenia tým, že si osvojila súťažné správanie na trhu (pozri v tomto zmysle

rozsudky Cimenteries CBR a i./Komisia, už citovaný v bode 103 vyššie, body 4872 až 4874, a Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 277 vyššie, bod 192).

297 Podľa ustálenej judikatúry skutočnosť, že podnik, ktorého účasť na dohode s jeho konkurentmi vo veci cien je preukázaná, sa nesprával na trhu tak, ako sa so svojimi konkurentmi dohodol, nevyhnutne nepredstavuje skutočnosť, na ktorú by sa malo pri určení výšky pokuty prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť. Podnik, ktorý napriek dohode so svojimi konkurentmi sleduje na trhu viac alebo menej nezávislú politiku, sa totiž môže jednoducho pokúšať využiť kartel vo svoj prospech (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Cascades/Komisia, T-308/94, Zb. s. II-925, bod 230, et Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 277 vyššie, bod 190).

298 V prejednávanej veci stačí uviesť, že dôkazy poskytnuté žalobkyňou neumožňujú domnievať sa, že jej skutočné správanie na trhu mohlo odporovať protisúťažným účinkom konštatovaného porušenia. Žalobkyňa na podporu tejto výhrady najmä uvádza, že z viacerých častí vyhlásení spoločností, ktoré požiadali o zohľadnenie oznámenia o spolupráci v ich prospech vyplýva, že žalobkyňa v skutočnosti nedodržiavala uvedené dohody uzavreté medzi vedúcimi subjektmi trhu.

299 Len jedna časť týchto vyhlásení uvedených žalobkyňou, ktorá môže preukázať obsah kontaktu, ktorý mohol mať vplyv, pokiaľ ide o rok 1998, vychádza z vyhlásení spoločnosti EKA z roku 2006 a týka sa stretnutia v Turku zo 14. októbra 1997 medzi spoločnosťami EKA a FC, na ktorom sa účastníci dohodli „[DÔVERNÉ]“. Ako však už bolo uvedené v bodoch 209 až 213 vyššie, jednak len z ustanovení tohto vyhlásenia vyplýva, že spoločnosti EKA a FC sa dohodli, že budú sledovať reakcie ostatných konkurentov v prípade, že tieto dve spoločnosti zvýšia ceny, a jednak nemožno vylúčiť,

na základe správania subjektov na konkurenčnom trhu, že pokiaľ by jeden z nich mal v dôsledku vstupu konkurenta na tento trh stratiť svoje trhové podiely na tomto trhu, bolo by prirodzené, že sa bude snažiť nájsť klientov na susedných trhoch.

300 Okrem toho treba konštatovať, že žalobkyňa vo svojich písomných vyjadreniach výslovne uviedla, ako bolo uvedené v bode 254 vyššie, že pokiaľ by mal Všeobecný súd dospieť k záveru, že sa zúčastnila na karteli, jej účasť mohla začať až 28. januára 1998 a skončila v decembri 1998. Žalobkyňa však Všeobecnému súdu nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že v období od 28. januára 1998 do 31. decembra 1998 v skutočnosti neuplatňovala protisúťažné dohody a na trhu sa správala súťažne. Jediné dôkazy, ktoré žalobkyňa na tieto účely predložila, sa týkajú výlučne objemov predaja jej klientom vo Francúzsku, v Portugalsku a v Španielsku v roku 1999 a 2000 a cien, ktoré v týchto dvoch rokoch uplatňovala voči svojim jednotlivým klientom v Španielsku a Portugalsku.

301 Preto je potrebné zamietnuť tvrdenie založené na tom, že žalobkyňa v období, v ktorom sa zúčastňovala na porušení, nevykonávala dohody.

302 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že je opodstatnené čiastočne prijať druhý žalobný dôvod, keďže dĺžka trvania porušenia, ktorého sa dopustila žalobkyňa, ako ho uviedla Komisia na účely výpočtu pokuty, ktorá jej bola uložená, je nesprávna. Vo zvyšnej časti je nutné druhý žalobný dôvod zamietnuť.

303 Na záver je potrebné čiastočne prijať návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom v ňom Komisia jednak v článku 1 vyvodila záver o účasti žalobkyne na porušení v období od 16. decembra 1996 do 27. januára 1998 a v období od 1. januára 1999 do 9. februára 2000, a jednak v článku 2 stanovila výšku pokuty na 9 900 000 eur.

B — *O návrhu na zmenu článkov 1 a 2 napadnutého rozhodnutia*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

304 Subsidiárne, žalobkyňa vo svojom druhom žalobnom návrhu žiada, aby Všeobecný súd, pokiaľ neprijme návrh na zrušenie v celom rozsahu, zmenil články 1 a 2 napadnutého rozhodnutia na účely podstatného zníženia pokuty, ktorá jej bola uložená.

305 Komisia s návrhmi žalobkyne nesúhlasí.

2. *Posúdenie Všeobecným súdom*

306 Z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že preskúmanie dôvodov uvedených proti zákonnosti rozhodnutia Komisie, ktorým bola uložená pokuta za porušenie pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, preukázalo nezákonnosť, nezbavuje Všeobecný súd povinnosti preskúmať, či v závislosti od dôsledkov uvedenej nezákonnosti a uplatnením svojej neobmedzenej právomoci má zmeniť napadnuté rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Archer Daniels Midland/Komisia, T-59/02, Zb. s. II-3627, bod 443).

307 Vzhľadom na nezákonnosť, ktorá bola konštatovaná, pokiaľ ide o dĺžku trvania účasti žalobkyne na dotknutom karteli, a tým aj na závery, ku ktorým dospel Všeobecný súd

v bode 303 vyššie týkajúce sa čiastočného zrušenia napadnutého rozhodnutia, z ktorých musí Komisia pri vykonávaní tohto rozsudku vyvodiť všetky dôsledky, v prejednávanej veci nie je opodstatnené vyhovieť návrhom na zmenu napadnutého rozhodnutia, ktoré predložila žalobkyňa.

308 V dôsledku toho v prejednávanej veci nie je potrebné, aby Všeobecný súd uplatnil svoju neobmedzenú právomoc a zmenil článok 2 písm. f) napadnutého rozhodnutia.

O trovách

309 Podľa článku 87 ods. 3 svojho rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania.

310 Keďže v prejednávanej veci žalobkyňa dosiahla čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia, ktoré sa približuje zrušeniu uvedenému v jej návrhu, treba vyvodiť záver, že Všeobecný súd uvedený návrh v rozsiahlej časti prijal.

311 Preto je vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci opodstatnené rozhodnúť, že Komisia je povinná nahradiť dve tretiny trov konania žalobkyne a znáša polovicu svojich vlastných trov konania. Žalobkyňa znáša jednu tretinu svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli Komisii.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Článok 1 písm. g) rozhodnutia Komisie K(2008) 2626 v konečnom znení z 11. júna 2008 týkajúce sa konania o uplatnení článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Vec COMP/38.695 – Chlorečnan sodný) sa zrušuje v rozsahu, v akom v ňom Komisia Európskych spoločenstiev uviedla, že spoločnosť Aragonesas Industrias y Energía, SAU, sa dopustila porušenia v obdobiach jednak od 16. decembra 1996 do 27. januára 1998 a jednak od 1. januára 1999 do 9. februára 2000.**

2. **Článok 2 písm. f) rozhodnutia K(2008) 2626 v konečnom znení sa zrušuje v rozsahu, v akom stanovuje pokutu na 9 900 000 eur.**

3. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

4. **Aragonesas Industrias y Energía znáša jednu tretinu svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli Komisii.**

5. Komisia znáša polovicu svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť dve tretiny trov konania spoločnosti Aragonesas Industrias y Energía.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. októbra 2011.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 7593

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 7604

Právny stav ..... II - 7605

A — O návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia ..... II - 7605

1. O prvom dôvode založenom na nesprávnom právnom a skutkovom posúdení spočívajúcom v tom, že Komisia stanovila účasť žalobkyne na porušení v období od 16. decembra 1996 do 9. februára 2000 ..... II - 7606

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 7606

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 7622

Všeobecné úvahy o dôkaze ..... II - 7623

Dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa účasti žalobkyne na predmetnom porušení ..... II - 7628

— Úvodné pripomienky ..... II - 7628

— Dôkazy, ktoré pôvodne v napadnutom rozhodnutí uviedla Komisia v štádiu predbežnej fázy správneho konania ..... II - 7632

— Dôkazy, ktoré Komisia výslovne uviedla v napadnutom rozhodnutí v závere kontradiktórnej fázy správneho konania ..... II - 7632

— Výklad odôvodnenia č. 352 napadnutého rozhodnutia .... II - 7634

— Záver týkajúci sa určenia dôkazov uvedených v neprospech žalobkyne z titulu jej údajnej účasti na dotknutom porušení ..... II - 7645

O dôkaznej hodnote dôkazov uplatnených voči žalobkyni ..... II - 7651

— Pokiaľ ide o aktuálne listinné dôkazy o priamej účasti žalobkyne na dotknutom porušení ..... II - 7651

— Pokiaľ ide o vyhlásenia spoločností FC a EKA ..... II - 7660

— Pokiaľ ide o priznanie žalobkyne týkajúce sa jej účasti na protiprávnom stretnutí z 28. januára 1998 ..... II - 7664

O presnej a súhlasnej povahe súboru nepriamych dôkazov, ktorý uvádza Komisia na účely preukázania účasti žalobkyne na dotknutom porušení ..... II - 7667

2. O druhom dôvode založenom na právnych a skutkových pochybeniach Komisie v štádiu výpočtu výšky pokuty uloženej žalobkyni ..... II - 7674

a) Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 7674

b) Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 7676

O porušení zásady proporcionality a zásady zákazu diskriminácie v štádiu výpočtu základnej výšky pokuty ..... II - 7677

O poľahčujúcich okolnostiach ..... II - 7683

— O pasívnej úlohe žalobkyne ..... II - 7685

— O nevykonávaní dohôd ..... II - 7688

B — O návrhu na zmenu článkov 1 a 2 napadnutého rozhodnutia ..... II - 7691

1. Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 7691

2. Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 7691

O trovách ..... II - 7692